

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

5. februar 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 042/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 042/02	Sag C-401/17 P: Appel iværksat den 30. juni 2017 af Double »W« Enterprises Ltd til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. maj 2017 i sag T-899/16, Double »W« Enterprises Ltd mod Kongeriget Spanien	2
2018/C 042/03	Sag C-468/17 P: Appel iværksat den 3. august 2017 af Morton's of Chicago Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. maj 2017 i sag T-223/15 — Morton's of Chicago mod EUIPO	2
2018/C 042/04	Sag C-520/17 P: Appel iværksat den 30. august 2017 af X-cen-tek GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 28. juni 2017 i sag T-470/16 — X-cen-tek GmbH & Co. KG mod EUIPO	2
2018/C 042/05	Sag C-614/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 24. oktober 2017 — Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego mod Industrial Quesera Cuquerella S.L. og Juan Ramón Cuquerella Montagud	3

2018/C 042/06	Sag C-627/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Dunajská Streda (Slovakiet) den 8. november 2017 — ZSE Energia a.s. mod RG	3
2018/C 042/07	Sag C-633/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Østrig) den 10. november 2017 — Gmalieva s.r.o. og Manfred Naderhirn	4
2018/C 042/08	Sag C-640/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugal) den 16. november 2017 — Luís Manuel dos Santos mod Fazenda Pública	5
2018/C 042/09	Sag C-661/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 27. november 2017 — M.A., S.A. og A.Z. mod The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Attorney General og Irland	5
2018/C 042/10	Sag C-665/17 P: Appel iværksat den 27. november 2017 af Europa-Kommissionen til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 12. september 2017 i sag T-247/16, Trasta Komercbanka AS m.fl. mod Den Europæiske Centralbank	6
2018/C 042/11	Sag C-669/17 P: Appel iværksat den 28. november 2017 af Trasta Komercbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV og Rikam Holding SA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 12. september 2017 i sag T-247/16, Trasta Komercbanka AS m.fl. mod Den Europæiske Centralbank	8
2018/C 042/12	Sag C-670/17 P: Appel iværksat den 20. november 2017 af Den Helleniske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 19. september 2017 i sag T-327/15, Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen	8

Retten

2018/C 042/13	Sag T-460/14: Rettens dom af 14. december 2017 — AETMD mod Rådet (Dumping — visse former for sukkermajs, tilberedt eller konserveret, i form af kerner, med oprindelse i Thailand — delvis interimundersøgelse — ændring af endelig antidumpingtold — sammenslutning, der repræsenterer EU-producenter — tilsidesættelse af processuelle rettigheder — ret til forsvar)	10
2018/C 042/14	Sag T-136/15: Rettens dom af 14. december 2017 — Evropaiki Dynamiki mod Parlamentet (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — tilbudsindkaldelser vedrørende alle delene af en udbudsprocedure — afslag på aktindsigt — manglende individuel og konkret undersøgelse af de begærede dokumenter — undtagelse vedrørende beskyttelsen af den offentlige sikkerhed — undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser — undtagelse vedrørende beskyttelsen af privatlivets fred — undtagelse vedrørende beskyttelsen af beslutningsprocessen — generel formodning — urimelig arbejdsbyrde)	11
2018/C 042/15	Sag T-164/15: Rettens dom af 14. december 2017 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Parlamentet (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — leveringer af eksterne it-tjenesteydelser til Parlament og andre EU-institutioner og agenturer — placering af en tilbudsgiver i en kaskadeprocEDURE — tildelingskriterier — begrundelsespligt — ansvar uden for kontraktforhold)	11
2018/C 042/16	Sag T-314/15: Rettens dom af 13. december 2017 — Grækenland mod Kommissionen (Statsstøtte — støtte til fordel for en virksomhed, der har indgået en koncessionskontrakt om driften af containerterminaler på havnen i Piræus — afgørelse, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked — retten til forsvar — begrundelsespligt — begrebet statsstøtte — støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner — støttens tilskyndende virkning — støttens nødvendighed — fastsættelse af støtten)	12

2018/C 042/17	Sag T-497/15: Rettens dom af 13. december 2017 — Oltis Group mod Kommissionen (Forskning og udvikling — rammeprogrammet for forskning og innovation 2014-2020 (Horisont 2020) — stimulering og koordinering af Unionens investeringer i forskning og innovation inden for jernbanesektoren — oprettelse af fællesforetagendet Shift2Rail — status som associeret medlem af fællesforetagendet Shift2Rail — indkaldelse af interessetilkendegivelse — afslag på ansøgningen — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — magtfordrejning)	13
2018/C 042/18	Sag T-692/15: Rettens dom af 13. december 2017 — HTTS mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — ansvar uden for kontraktforhold — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder)	13
2018/C 042/19	Sag T-712/15: Rettens dom af 13. december 2017 — Crédit mutuel Arkéa mod ECB [Økonomisk og monetær politik — tilsyn med kreditinstitutter — artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013 — tilsyn på et konsolideret grundlag — koncern under tilsyn — institutter, der er fast tilknyttet et centralt organ — artikel 2, stk. 21, litra c), i forordning (EU) nr. 468/2014 — artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 — kapitalkrav — artikel 16, stk. 1, litra c), og stk. 2, litra a), i forordning nr. 1024/2013]	14
2018/C 042/20	Sag T-52/16: Rettens dom af 13. december 2017 — Crédit mutuel Arkéa mod ECB (Økonomisk og monetær politik — tilsyn med kreditinstitutter — artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013 — tilsyn på et konsolideret grundlag — koncern under tilsyn — institutter, der er fast tilknyttet et centralt organ — artikel 2, stk. 21, litra c), i forordning (EU) nr. 468/2014 — artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 — kapitalkrav — artikel 16, stk. 1, litra c), og artikel 16, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1024/2013)	15
2018/C 042/21	Sag T-114/16: Rettens dom af 13. december 2017 — Delfin Wellness mod EUIPO — Laher (Infrarøde kabiner og saunakabiner) (EU-varemærker — ugyldighedssag — registrerede EF-design, der gengiver infrarøde kabiner og saunakabiner — tidligere design — ugyldighedsgrund — ingen nyhed — artikel 5 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 — design offentliggjort inden prioritetsdagen — artikel 7, stk. 1 og 2, i forordning nr. 6/2002 — ret til kontradiktion — artikel 64, stk. 1, i forordning nr. 6/2002)	15
2018/C 042/22	Sag T-280/16: Rettens dom af 14. december 2017 — GeoClimaDesign mod EUIPO — GEO (GEO) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket GEO — relative registreringshindringer — fornødent særpræg — manglende beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001])	16
2018/C 042/23	Sag T-482/16 RENV: Rettens dom af 13. december 2017 — Arango Jaramillo m.fl. mod EIB (Personalesag — ansatte i EIB — søgsmålsfrist — rimelig frist — pensioner — reformen af 2008 — ansættelsesforholdets kontraktmæssige karakter — proportionalitet — begrundelsespligt — retssikkerhed — ansvar — ikke-økonomisk skade)	17
2018/C 042/24	Sag T-575/16: Rettens dom af 14. december 2017 — Martinez De Prins m.fl. mod EEAS (Personalesag — tjenestemænd — ansatte — løn — EEAS' ansatte, der gør tjeneste i et tredjeland — artikel 10 i bilag X til vedtægten for tjenestemænd — årlig evaluering af godtgørelsen for levevilkårene — afgørelse om nedsættelse af godtgørelsen for levevilkårene i Ghana fra 25 % til 20 % — ulovlighedsindsigelse)	17

2018/C 042/25	Sag T-577/16: Rettens dom af 14. december 2017 — Campo m.fl. mod EEAS (Personalesag — tjenestemænd — ansatte — løn — ansatte i EEAS, der gør tjeneste i et tredjeland — artikel 10 i bilag X til vedtægten — årlig evaluering af godtgørelsen for levevilkårene — afgørelse om nedsættelse af godtgørelsen for levevilkårene i Montenegro fra 15 % til 10 % — ulovlighedsindsigelse)	18
2018/C 042/26	Sag T-592/16: Rettens dom af 13. december 2017 — HQ mod EF-Sortsmyndigheden (CPVO) (Personalesag — midlertidigt ansatte — tidsbegrænset kontrakt — afgørelse om ikke-forlængelse — åbenbart urigtigt skøn — omsorgspligt — princippet om god forvaltningsskik — ret til kontradiktion — psykisk chikane — magtfordrejning — ansvar)	19
2018/C 042/27	Sag T-602/16: Rettens dom af 13. december 2017 — CJ mod ECDC (Personalesag — kontrakt-ansatte — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2012 — udfærdigelse — påstand om annullation af den afgørelse, hvorved bedømmelsesrapporten afsluttes)	19
2018/C 042/28	Sag T-611/16: Rettens dom af 14. december 2017 — Trautmann mod EEAS (Personalesag — tjenestemænd — løn — familietillæg — uddannestillæg — artikel 15 i bilag X til vedtægten — betingelser for tildeling — artikel 3, stk. 1, i bilag VII til vedtægten — regelmæssig modtagelse af heltidsundervisning i en skole mod betaling — vedtægtens artikel 85 — tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb — begrundelsespligt — retten til at blive hørt)	20
2018/C 042/29	Sag T-692/16: Rettens dom af 13. december 2017 — CJ mod ECDC (Personalesag — kontrakt-ansatte — tidsbegrænset kontrakt — ansættelsesvilkårenes artikel 47, litra b) — annullation af en afgørelse om opsigelse før tid — artikel 266 TEUF — opfyldelsen af en dom afsagt af Personaleretten — vedtagelse af en ny afgørelse om opsigelse før tid — tilbagevirkende kraft)	21
2018/C 042/30	Sag T-700/16: Rettens dom af 13. december 2017 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Ascendo Medienagentur (SLIMDYNAMICS) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket SLIMDYNAMICS — ældre nationale ordmærke DYNAMIN — relativ registreringshindreng — risiko for forveksling — lighed mellem varerne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	21
2018/C 042/31	Sag T-703/16 RENV: Rettens dom af 13. december 2017 — CJ mod ECDC (Personalesag — kontraktansatte — tidsbegrænset kontrakt — ophævelse før tid — ansættelsesvilkårenes artikel 47, litra b), nr. ii) — fremgangsmåden ved opsigelse — ansvar — ikke-økonomisk tab)	22
2018/C 042/32	Sag T-828/16: Rettens dom af 14. december 2017 — Consejo Regulador »Torta del Casar« mod EUIPO — Consejo Regulador »Queso de La Serena« (QUESO Y TORTA DE LA SERENA) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket QUESO Y TORTA DE LA SERENA — beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen »Torta del Casar« — relativ registreringshindreng — artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 510/2006 — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2017/1001))	22
2018/C 042/33	Sag T-912/16: Rettens dom af 14. december 2017 — RRTec mod EUIPO — Mobotec (RROFA) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket RROFA — det ældre EU-ordmærke ROFA — relativ registreringshindreng — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	23

2018/C 042/34	Sag T-4/17: Rettens dom af 13. december 2017 — Coedo Suárez mod Rådet (Personalesag — tjenestemænd — pensionering uden ansøgning — ansøgning om anerkendelse af invaliditeten som en erhvervssygdom — kvalificering af ansøgningen som en klage — rimelig frist — ulovlig forudgående administrativ procedure — afvisning — ansvar)	24
2018/C 042/35	Sag T-217/11 REV: Rettens kendelse af 28. november 2017 — Staelen mod Den Europæiske Ombudsmand (Ansvar uden for kontraktforhold — begæring om genoptagelse — konsekvenser af en efterfølgende dom fra Domstolen, som delvist ophæver Rettens dom — ingen nye faktiske omstændigheder — afvisning)	24
2018/C 042/36	Sag T-252/15 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. november 2017 — Ferrovial m.fl. mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — støtteordning fastsat i den spanske skattelovgivning — bestemmelse vedrørende selskabsskat, der tillader spanske virksomheder at afskrive goodwill, der følger af erhvervelsen af en kapitalandel i udenlandske virksomheder — ny administrativ fortolkning — direkte erhvervelser af kapitalandele i udenlandske holdingselskaber omfattet af ordningen — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	25
2018/C 042/37	Sag T-902/17: Rettens kendelse af 27. november 2017 — HeidelbergCement mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — konkurrence — fusioner — markedet for grå cement i Kroatien — afgørelse om at indlede den nærmere undersøgelse i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 139/2004 — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — forberedende akt — afvisning) . .	25
2018/C 042/38	Sag T-907/16: Rettens kendelse af 27. november 2017 — Schwenk Zement mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — konkurrence — fusioner — markedet for grå cement i Kroatien — afgørelse om at indlede den nærmere undersøgelse i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 139/2004 — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — forberedende akt — afvisning) . .	26
2018/C 042/39	Sag T-148/17: Rettens kendelse af 7. december 2017 — Troszczynski mod Parlamentet (Annulationssøgsmål — regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — godtgørelse til parlamentarisk assistance — tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalte beløb — delvis afvisning — delvist ufornuddent at træffe afgørelse)	26
2018/C 042/40	Sag T-381/17: Rettens kendelse af 7. december 2017 — Acsen mod Parlamentet og Rådet (Annulationspåstand — direktiv 2011/35/EU — fusion af aktieselskaber — fusionens ugyldighed — ingen sondring mellem fusionens absolutte ugyldighed og relative ugyldighed — søgsmålsfrist — for sent anlagt — åbenbart afvisningsgrundlag)	27
2018/C 042/41	Sag T-669/17: Sag anlagt den 25. september 2017 — Hernando Avendaño m.fl. mod SRB	28
2018/C 042/42	Sag T-735/17: Sag anlagt den 31. oktober 2017 — Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España mod SRB	28
2018/C 042/43	Sag T-745/17: Sag anlagt den 14. november 2017 — Kerkosand mod Kommissionen	29
2018/C 042/44	Sag T-754/17: Sag anlagt den 15. november 2017 — Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) mod Kommissionen	30
2018/C 042/45	Sag T-779/17: Sag anlagt den 30. november 2017 — United Wineries mod EUIPO — Compañía de Vinos Miguel Martín (VIÑA ALARDE)	31

2018/C 042/46	Sag T-781/17: Sag anlagt den 30. november 2017 — Kraftpojkarna mod Kommissionen	32
2018/C 042/47	Sag T-782/17: Sag anlagt den 30. november 2017 — Wuxi Saijing Solar mod Europa-Kommissionen	33
2018/C 042/48	Sag T-783/17: Sag anlagt den 1. december 2017 — GE Healthcare mod Kommissionen	34
2018/C 042/49	Sag T-786/17: Sag anlagt den 4. december 2017 — BTC mod Kommissionen	35
2018/C 042/50	Sag T-789/17: Sag anlagt den 29. november 2017 — TecAlliance mod EUIPO — Siemens (TecDocPower)	36
2018/C 042/51	Sag T-790/17: Sag anlagt den 5. december 2017 — St. Andrews Links mod EUIPO (ST ANDREWS)	37
2018/C 042/52	Sag T-791/17: Sag anlagt den 5. december 2017 — St. Andrews Links mod EUIPO (ST ANDREWS)	37
2018/C 042/53	Sag T-792/17: Sag anlagt den 5. december 2017 — Man Truck & Bus mod EUIPO — Halla Holdings (MANDO)	38
2018/C 042/54	Sag T-797/17: Sag anlagt den 6. december 2017 — Star Television Productions mod EUIPO — Marc Dorcel (STAR)	39
2018/C 042/55	Sag T-798/17: Sag anlagt den 8. december 2017 — De Masi og Varoufakis mod ECB	39
2018/C 042/56	Sag T-799/17: Sag anlagt den 11. december 2017 — Scania m.fl. mod Kommissionen	40
2018/C 042/57	Sag T-800/17: Sag anlagt den 11. december 2017 — Brown Street Holdings mod EUIPO — Enesan (FIGHT LIFE)	41
2018/C 042/58	Sag T-801/17: Sag anlagt den 6. december 2017 — Dermatest mod EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de)	42
2018/C 042/59	Sag T-802/17: Sag anlagt den 7. december 2017 — Dermatest mod EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED)	43
2018/C 042/60	Sag T-803/17: Sag anlagt den 7. december 2017 — Dermatest mod EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest)	43
2018/C 042/61	Sag T-804/17: Sag anlagt den 11. december 2017 — Stada Arzneimittel mod EUIPO (Gengivelse af to modsatrettede buer)	44
2018/C 042/62	Sag T-808/17: Sag anlagt den 11. december 2017 — Pethke mod EUIPO	44
2018/C 042/63	Sag T-616/16: Rettens kendelse af 5. december 2017 — FE mod Kommissionen	45
2018/C 042/64	Sag T-64/17: Rettens kendelse af 29. november 2017 — Lions Gate Entertainment mod EUIPO (DIRTY DANCING)	46

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2018/C 042/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 32 af 29.1.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 22 af 22.1.2018

EUT C 13 af 15.1.2018

EUT C 5 af 8.1.2018

EUT C 437 af 18.12.2017

EUT C 424 af 11.12.2017

EUT C 412 af 4.12.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 30. juni 2017 af Double »W« Enterprises Ltd til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. maj 2017 i sag T-899/16, Double »W« Enterprises Ltd mod Kongeriget Spanien

(Sag C-401/17 P)

(2018/C 042/02)

*Processprog: engelsk***Parter***Appellant:* Double »W« Enterprises Ltd (ved abogado A. Rubio Crespo)*Den anden part i appelsagen:* Kongeriget Spanien

Ved kendelse af 14. december 2017 har Domstolen (Tiende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 3. august 2017 af Morton's of Chicago Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. maj 2017 i sag T-223/15 — Morton's of Chicago mod EUIPO

(Sag C-468/17 P)

(2018/C 042/03)

*Processprog: engelsk***Parter***Appellant:* Morton's of Chicago Inc. (ved Barrister J. Moss og Solicitor M. Krause)*De andre parter i appelsagen:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Mortons the Restaurant Ltd

Ved kendelse af 13. december 2017 har Domstolen (Tiende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 30. august 2017 af X-cen-tek GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 28. juni 2017 i sag T-470/16 — X-cen-tek GmbH & Co. KG mod EUIPO

(Sag C-520/17 P)

(2018/C 042/04)

*Processprog: tysk***Parter***Appellant:* X-cen-tek GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwalt H. Hillers)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Ved kendelse af 30. november 2017 har Domstolen (Syvende Afdeling) afvist appellen og besluttet, at X-cen-tek GmbH & Co. KG bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 24. oktober 2017 — Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego mod Industrial Quesera Cuquerella S.L. og Juan Ramón Cuquerella Montagud

(Sag C-614/17)

(2018/C 042/05)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego

Sagsøgte: Industrial Quesera Cuquerella S.L. og Juan Ramón Cuquerella Montagud

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal antydningen af den beskyttede oprindelsesbetegnelse, jf. artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 510/2006⁽¹⁾, nødvendigvis forekomme ved anvendelsen af betegnelser, der har en grafisk, fonetisk eller begrebsmæssig lighed med den beskyttede oprindelsesbetegnelse, eller kan den forekomme ved anvendelse af figurtegn, der antyder oprindelsesbetegnelsen?
- 2) Såfremt der er tale om en beskyttet oprindelsesbetegnelse af geografisk art [artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning nr. 510/2006], og den vedrører produkter af samme eller lignende art, kan da anvendelsen af tegn, der antyder den region, hvormed denne beskyttede oprindelsesbetegnelse er forbundet, anses for at være en antydning af selve den beskyttede oprindelsesbetegnelse i henhold til artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 510/2006, som er ulovlig også i tilfælde, hvor den, der anvender disse tegn, er en producent, der er hjemmehørende i den region, hvormed den beskyttede oprindelsesbetegnelse er forbundet, men hvis produkter ikke er omfattet af denne oprindelsesbetegnelse, fordi de ikke opfylder de krav, der kræves efter varespecifikationen, og som ikke vedrører den geografiske oprindelse?
- 3) Skal begrebet almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger, hvis opfattelse den nationale ret skal tage i betragtning for at afgøre, om der foreligger en »antydning« som fastsat i artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 510/2006, forstås som en henvisning til en europæisk forbruger, eller kan det udelukkende henvise til forbrugeren i den medlemsstat, hvor det produkt, der giver anledning til antydning af den beskyttede geografiske betegnelse, fremstilles, eller hvormed den beskyttede oprindelsesbetegnelse er forbundet geografisk, og hvor produktet konsumeres i overvejende grad?

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 510/2006 af 20.3.2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT 2006, L 93, s. 12).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Dunajská Streda (Slovakiet) den 8. november 2017 — ZSE Energia a.s. mod RG

(Sag C-627/17)

(2018/C 042/06)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Okresný súd Dunajská Streda

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ZSE Energia a.s.

Sagsøgt: RG

Procesdeltager: ZSE Energia CZ, s.r.o.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet »en af parterne« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 ⁽¹⁾ om indførelse af en europæisk småkravsprocedure (EUT L 199, af 31.7.2007, s. 1, herefter »forordning 861/2007«), fortolkes således, at det ligeledes omfatter »intervenienten«, dvs. en person, der deltager i sagen, som hverken er fordringshaver (sagsøger) eller modparten (skyldner), men som indtræder i sagen til støtte for fordringshaveren (sagsøger) eller modparten (skyldneren)?
- 2) Såfremt »intervenienten« ikke skal anses som »part« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i forordning 861/2007:

Er en sag, som er indledt ved anvendelse af formular A i bilaget til forordning 861/2007, mellem en fordringshaver (sagsøger) og en skyldner (sagsøgte) omfattet af anvendelsesområdet for forordning 861/2007 som omhandlet i bestemmelserne i nævnte forordnings artikel 2, stk. 1, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, hvis fordringshaveren og skyldneren har bopæl i samme medlemsstat som den, på hvis område retssagen føres, og alene »intervenienten« har bopæl i en anden medlemsstat?

⁽¹⁾ EFT 2007, L 199, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Østrig)
den 10. november 2017 — Gmalieva s.r.o. og Manfred Naderhirn**

(Sag C-633/17)

(2018/C 042/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gmalieva s.r.o. og Manfred Naderhirn

Sagsøgte: Landespolizeidirektion Oberösterreich, Bezirkshauptmann von Linz-Land

Procesdeltagere: Mag. Jungwirth og Mag. Fabian OHG m.fl., Gunhild Mayr og Mag. Übermaßer KG

Præjudicielle spørgsmål

Er en sådan kombination af procesordning og domstolsorganisation som den, der er fastlagt i Østrig for den judicielle kompetence inden for offentlig ret i artikel 133, stk. 4, i Bundes-Verfassungsgesetz (den østrigske forbundsforfatning) og B-VG's artikel 144, stk. 1, sammenholdt med §§ 41, 42 og 63 i Verwaltungsgerichtsgesetz (lov om forvaltningsdomstolen) på den ene side, henholdsvis sammenholdt med § 87 i Verfassungsgerichtshofgesetz (lov om forfatningsdomstolen) på den anden side,

nemlig:

ren kassation ved den øverste instans, som i sidste ende ikke svarer til en sagsbehandling, men derimod til en rent formel hjemvisning til den lavere instans, dvs.

- 1) ophævelse af den appellerede afgørelse
- 2) og forpligtelse af den lavere instans til at vedtage en ny sagsbehandling, i hvilken forbindelse den

3) samtidig er bundet af de øverste instansers retsopfattelse,

idet denne bindende virkning ifølge loven anordnes generelt, dvs. navnlig også for de sager, hvor det ex lege ikke er sikret, at de overordnede retter i en sag, som i enhver henseende opfylder kravene i artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, henholdsvis artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (men som derimod især er kendetegnet ved

1) et forbud mod at indbringe nyt i sagen (»Neuerungsverbot«)

2) at disse retter er bundet af den fremstilling af de faktiske omstændigheder, som den lavere instans har lagt til grund

3) reference til den materielle og retlige situation, som var gældende på tidspunktet for den lavere instans' afgørelse, og

4) en begrænsning af prøvelsesretten til rent principielle retlige spørgsmål [VwGH] på den ene side henholdsvis overtrædelser af grundlæggende rettigheder [VfGH] på den anden side)

har foretaget en kohærens- og proportionalitetsprøvelse, som både er autonom og baseret på de aktuelle kendsgerninger, forenelig med den i artikel 49 TEUF sikrede etableringsfrihed henholdsvis med den i artikel 56 TEUF sikrede frihed til at udveksle tjenesteydelser?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra
(Portugal) den 16. november 2017 — Luís Manuel dos Santos mod Fazenda Pública**

(Sag C-640/17)

(2018/C 042/08)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Luís Manuel dos Santos

Sagsøgt: Fazenda Pública

Præjudicielt spørgsmål

Er princippet om frie varebevægelser mellem medlemsstaterne, der er fastsat i artikel 110 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), til hinder for en national bestemmelse [CIUC's ⁽¹⁾ artikel 2, stk. 1, litra b)], som fortolkes således, at der ved opkrævningen af engangsafgiften for færdsel med køretøjer ikke skal tages hensyn til datoen for den første indregistrering, når denne blev foretaget i en anden medlemsstat, men udelukkende til indregistreringsdatoen i Portugal, og såfremt denne fortolkning medfører en højere beskatning af køretøjer, der er importeret fra en anden medlemsstat?

⁽¹⁾ Código de Imposto Único de Circulação (lov om engangsafgift for færdsel med motorkøretøjer).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 27. november 2017 — M.A.,
S.A. og A.Z. mod The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and
Equality, Attorney General og Irland**

(Sag C-661/17)

(2018/C 042/09)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: M.A., S.A. og A.Z.

Sagsøgte: The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Attorney General og Irland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når en national beslutningstager behandler overførsel af en beskyttet ansøger i henhold til forordning 604/2013 ⁽¹⁾ til Det Forenede Kongerige, skal den pågældende da ved behandlingen af problemstillinger i forhold til skønnet i henhold til artikel 17 og/eller problemstillinger vedrørende ethvert spørgsmål om beskyttelse af grundlæggende rettigheder i Det Forenede Kongerige, se bort fra omstændigheder, som de foreligger på tidspunktet for en sådan behandling, i forhold til Det Forenede Kongeriges foreslåede udtræden af EU?
- 2) Omfatter begrebet »medlemsstat, der træffer afgørelsen«, i forordning nr. 6[0]4/2013 rollen for den medlemsstat, der udøver den beføjelse, der er anerkendt i eller tildelt ved forordningens artikel 17?
- 3) Omfatter en medlemsstats opgaver i henhold til artikel 6 i forordning 604/2013 den [skøns]beføjelse, der er anerkendt i eller tildelt ved forordningens artikel 17?
- 4) Finder begrebet om et effektivt retsmiddel anvendelse på en førstinstansafgørelse i henhold til artikel 17 i forordning 604/2013, således at en appel eller et tilsvarende retsmiddel skal stå til rådighed til prøvelse af en sådan afgørelse og/eller således at national lovgivning, der giver mulighed for en appelprocedure til prøvelse af en førstinstansafgørelse i henhold til forordningen, skal forstås som omfattende en appel af en afgørelse i henhold til artikel 17?
- 5) Har artikel 20, stk. 3, i forordning 604/2013 den virkning, at hvis der ikke findes beviser, der kan afkræfte en formodning om, at barnets tarv er bedst tjent, hvis det pågældende barns situation behandles som uadskillelig fra forældrenes, da behøver den nationale beslutningstager ikke tage stilling til barnets tarv særskilt i forhold til forældrene som en separat problemstilling eller som udgangspunkt for en overvejelse af, om overførslen bør finde sted?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31)

Appel iværksat den 27. november 2017 af Europa-Kommissionen til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 12. september 2017 i sag T-247/16, Trasta Komercbanka AS m.fl. mod Den Europæiske Centralbank

(Sag C-665/17 P)

(2018/C 042/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci, A. Steiblytė og K.-Ph. Wojcik, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Trasta Komercbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA og Den Europæiske Centralbank

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 12. september 2017 i sag T-247/16, Trasta Komercbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, SIA C & R Invest, Figon Co. Ltd, G.C.K. J Holding Netherlands B.V., og Rikam Holding S.A. — SPF mod Den Europæiske Centralbank ophæves, for så vidt som den forkaster formalitetsindsigelsen mod det søgsmål, der er blevet anlagt af Trasta Komercbanka AS' aktionærer.

— Søgsmålet anlagt af Ivan Fursin, Igors Buimisters, SIA C & R Invest, Figon Co. Ltd, G.C.K. J Holding Netherlands B.V., og Rikam Holding S.A. — SPF afvises.

— Sagsøgerne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten har fejlagtigt antaget, at det var nødvendigt — for at give adgang til et effektivt retsmiddel — at realitetsbehandle et annullationssøgsmål, der var anlagt af aktionærerne i et kreditinstitut under likvidation, til prøvelse af en afgørelse om at tilbagetrække kreditinstitutets tilladelse. Derved undlod Retten at tage hensyn til de øvrige retsmidler, som kreditinstituttet kunne anvende i form af et rettidig annullationssøgsmål eller en begæring om foreløbige forholdsregler, eller som aktionærerne kunne anvende i form af et erstatningssøgsmål mod Den Europæiske Centralbank ved Unionens retsinstanser og eventuelt i form af andre søgsmål ved de nationale retter.

Appellen er støttet på følgende to anbringender:

— Appellanten har anført, at Retten har tilsidesat artikel 263 TEUF med hensyn til betingelsen vedrørende retlig interesse. Henset til, at Retten var af den opfattelse, at direkte aktionærer ikke kan udøve deres ret til at bestemme, hvilken ledelse og politik et aktieselskab under likvidation har — hvilket de havde kunnet, hvis selskabet stadig var en going concern — har Retten fejlagtigt fraveget retspraksis, hvoraf fremgår, at aktionærer ikke har nogen særskilt retlig interesse ud over deres selskabs retlige interesse. Endvidere undlod Retten at tage i betragtning, at selv aktionærer i et aktivt selskab, og navnlig mindretalsaktionærer, ikke har nogen ret til at tvinge selskabsledelsen til at anlægge et søgsmål. Retten undlod ligeledes at sondre mellem virkningerne af en afgørelse truffet af den banktilsynsførende om at trække en banktilladelse tilbage og virkningerne af en efterfølgende afgørelse truffet af en national ret om at indlede en likvidationsprocedure. Endelig tog Retten fejl, da den antog, at aktionærer i et selskab under likvidation burde være i stand til at udøve deres medlemsrettigheder på samme måde som aktionærer i et aktivt selskab.

— Appellanten har gjort gældende, at Retten har tilsidesat artikel 263, stk. 4, TEUF vedrørende betingelsen om at være umiddelbart og individuelt berørt.

For så vidt angår den første betingelse undlod Retten for det første at tage i betragtning, at muligheden for mere eller mindre præcist at afgøre antallet eller identiteten af de personer, for hvem en foranstaltning gælder, på ingen måde indebærer, at de skal anses for at være individuelt berørt, så længe den pågældende foranstaltning anvendes på en objektiv retlig eller faktisk situation, der er defineret i foranstaltningen. For det andet var Retten fejlagtigt af den opfattelse, at en afgørelse om at trække en banktilladelse tilbage berører aktionærerne i et kreditinstitut, idet den dog kun berører selve kreditinstituttet. For det tredje var Retten fejlagtigt af den opfattelse, at afgørelsen truffet af Den Europæiske Centralbank berørte aktionærerne på grund af visse kvaliteter, der var særegne for disse, eller på grund af en faktisk situation, der adskilte dem fra andre personer, mens denne afgørelse dog kun berørte kreditinstituttet og ikke aktionærernes rettigheder. Endelig begik Retten en fejl, da den sidestillede individuelle mindretalsaktionærs situation med en eneaktionærs situation — selv om det antages, at en eneaktionær i et selskab kan berøres individuelt af en afgørelse, der er truffet af Den Europæiske Centralbank og rettet til dette selskab.

For så vidt angår den anden betingelse begik Retten for det første en retlig fejl, da den fastslog, at aktionærerne var umiddelbart berørt af tilbagetrækningen af banktilladelsen ved ikke at sondre mellem virkningerne af denne tilbagetrækning og virkningerne af en afgørelse truffet af en national ret med henblik på at indlede likvidationsprocedurer. For det andet fastslog Retten med urette, at Den Europæiske Centralbanks afgørelse berørte aktionærerne umiddelbart på grund af intensiteten af dens virkninger. Derved undlod Retten at sondre mellem afgørelsens retlige virkning, der er begrænset til kreditinstituttet, og dens økonomiske konsekvenser, der sagtens kan omfatte aktionærerne.

Appel iværksat den 28. november 2017 af Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV og Rikam Holding SA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 12. september 2017 i sag T-247/16, Trasta Komerbanka AS m.fl. mod Den Europæiske Centralbank

(Sag C-669/17 P)

(2018/C 042/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV og Rikam Holding SA (ved Rechtsanwältin O.H. Behrends, L. Feddern og M. Kirchner)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Centralbank

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Konklusion nr. 1 i kendelsen, dvs. Rettens kendelse om, at det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i det af Trasta Komerbanka AS (TKB) anlagte annullationssøgsmål, ophæves.
- Det fastslås, at det af TKB anlagte annullationssøgsmål ikke er uden genstand.
- Det fastslås, at annullationssøgsmålet kan antages til realitetsbehandling.
- Sagen hjemvises til Retten, for at denne kan træffe afgørelse i annullationssøgsmålet.
- Den Europæiske Centralbank (ECB) tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger og omkostningerne i forbindelse med appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med det første anbringende har appellanterne gjort gældende, at Retten begik en fejl ved at antage, at TKB's retsmiddel skal varetages af likvidator. Appellanterne har anført, at denne antagelse er uforenelig med artikel 263 TEUF, retten til effektive retsmidler og en række af dertil knyttede principper.

Med det andet anbringende har appellanterne gjort gældende, at Retten begik en fejl ved at antage, at aktionærernes søgsmål erstatter aktionærernes mulighed for at forsvare TKB's tilladelse via et søgsmål anlagt af TKB selv.

Med det tredje anbringende har appellanterne gjort gældende, at der foreligger en række andre materielle fejl, herunder undladelsen af at anvende princippet om *nemo auditor* (ingen kan påberåbe sig sin egen fejl) på grund af ECB's indblanding i TKB's retsmiddel.

Med det fjerde anbringende har appellanterne gjort gældende, at Retten undlod at tage hensyn til kravene (herunder formkrav) til en gyldig tilbagekaldelse af den fuldmagt, som oprindeligt var blevet udstedt af TKB.

Med det femte anbringende har appellanterne gjort gældende, at Retten fejlagtigt anvendte procesreglementets artikel 51, stk. 1, frem for dets artikel 131, samt begik en række andre proceduremæssige fejl.

Appel iværksat den 20. november 2017 af Den Helleniske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 19. september 2017 i sag T-327/15, Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-670/17 P)

(2018/C 042/12)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Den Helleniske Republik (ved G. Kanellopoulos, I. Pachi og A. Vasilopoulou)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Appellanten har nedlagt påstand om, at appellen antages til realitetsbehandling, at dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 19. september 2017 i sag T-327/15 ophæves, og der gives medhold i sagen anlagt af Den Helleniske Republik den 2. juni 2015, hvorved Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 25. marts 2015 »om pålæggelse af en finansiel korrektion for tilskuddet fra EUGFL — Udviklingssektionen for det operative program CCI 2000GR061RO021 (Grækenland — Målsætning 1 — Genopbygning af landdistrikterne)«, som blev meddelt under nummer C(2015) 1936 final, annulleres.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel har appellanten fremsat fem ophævelsesanbringender.

Med det første anbringende har appellanten påberåbt sig en urigtig fortolkning og anvendelse af overgangsbestemmelserne i forordning (EF) nr. 1083/2006⁽¹⁾ og (EU) nr. 1303/2013⁽²⁾, sammenholdt med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1290/2005⁽³⁾, og en retlig fejl hvad angår anvendelsen af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1260/1999⁽⁴⁾ på EUGFL — Udviklingssektionen efter den 1. januar 2017 — utilstrækkelig og urigtig begrundelse af den appellerede dom.

Det andet ophævelsesanbringende vedrører en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 39 i forordning (EF) nr. 1260/1999 — selvmodsigende og utilstrækkelig begrundelse.

Med det tredje ophævelsesanbringende har appellanten gjort gældende, at der er foretaget en urigtig fortolkning og en urigtig og selektiv anvendelse af de processuelle regler i artikel 144 og 145 i forordning (EU) nr. 1303/2013, som blev anset for at finde anvendelse i den appellerede dom, hvorimod den appellerede dom undlod at anvende den processuelle garanti i artikel 52, stk. 4, litra c), i forordning (EU) nr. 1306/2013⁽⁵⁾, som i det foreliggende tilfælde begrænser Kommissionens kompetence *ratione temporis* — selvmodsigende og utilstrækkelig begrundelse af den appellerede dom.

Det fjerde anbringende vedrører fortolkningen og anvendelsen af retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af medlemsstatens berettigede forventning inden for rammerne af det loyale samarbejde med Kommissionen vedrørende vurderingen af følgerne af den udtrykkelige accept af programmets endelige rapport med en forsinkelse på ni måneder og vedrørende den forsinkede indledning af proceduren for finansiel korrektion, hvilke forsinkelser tilsidesætter den opgave, som Kommissionen har påtaget sig, med at afvikle de operative programmer og foretage den endelige betaling heraf inden for en rimelig frist.

Endelig har appellanten med det femte ophævelsesanbringende gjort gældende, at begrundelsen for den appellerede dom er absolut utilstrækkelig, for så vidt som Den Helleniske Republiks anbringender om pålæggelsen af en multipel og dermed uforholdsmæssig finansiel korrektion forkastes.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11.7.2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 (EUT 2006, L 210, s. 25).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17.12.2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT 2013, L 347, s. 320).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21.6.2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT 2005, L 209, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21.6.1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene (EFT 1999, L 161, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).

RET TEN

Rettens dom af 14. december 2017 — AETMD mod Rådet

(Sag T-460/14) ⁽¹⁾

(Dumping — visse former for sukkermajs, tilberedt eller konserveret, i form af kerner, med oprindelse i Thailand — delvis interimundersøgelse — ændring af endelig antidumpingtold — sammenslutning, der repræsenterer EU-producenter — tilsidesættelse af processuelle rettigheder — ret til forsvar)

(2018/C 042/13)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) (Paris, Frankrig) (først ved advokaterne A. Willems, S. De Knop og J. Charles, derefter ved advokaterne A. Willems, S. De Knop og C. Zimmerman)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Boelaert, som befuldmægtiget, bistået af advokat S. Gubel, og solicitor B. O'Connor)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, .A. Stobiecka-Kuik og A. Demeneix, som befuldmægtigede) og River Kwai International Food Industry Co. Ltd (Kaeng Sian, Thailand) (ved advokaterne J. Cornelis og F. Graafsma)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 307/2014 af 24. marts 2014 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 875/2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse former for sukkermajs, tilberedt eller konserveret, i form af kerner, med oprindelse i Thailand, efter en interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (JO 2014, L 91, s. 1).

Konklusion

- 1) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 307/2014 af 24. marts 2014 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 875/2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse former for sukkermajs, tilberedt eller konserveret, i form af kerner, med oprindelse i Thailand, efter en interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1225/2009 annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler de af Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) afholdte omkostninger.
- 4) Europa-Kommissionen og River Kwai International Food Industry Co. Ltd bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Rettens dom af 14. december 2017 — Evropaiki Dynamiki mod Parlamentet(Sag T-136/15) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — tilbudsindkaldelser vedrørende alle delene af en udbudsprocedure — afslag på aktindsigt — manglende individuel og konkret undersøgelse af de begærede dokumenter — undtagelse vedrørende beskyttelsen af den offentlige sikkerhed — undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser — undtagelse vedrørende beskyttelsen af privatlivets fred — undtagelse vedrørende beskyttelsen af beslutningsprocessen — generel formodning — urimelig arbejdsbyrde)

(2018/C 042/14)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (først ved advokaterne I. Ampazis og M. Sfyri, derefter ved advokaterne M. Sfyri og C.-N. Dede)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (først ved N. Görlitz, N. Rasmussen og L. Darie, derefter ved M. Görlitz, L. Darie og C. Burgos, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Sverige (ved E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson og N. Otte Widgren, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Angående et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Parlamentets afgørelse af 13. februar 2015 om afslag på aktindsigt i indkaldelserne af tilbud vedrørende alle delene af udbudsprocedure ITS 08 — Eksterne leveringer af IT-tjenester 2008/S 149-199622.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE bærer sine egne omkostninger og betaler de af Parlamentet afholdte omkostninger.
- 3) Kongeriget Sverige bærer sine egne omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 228 af 13.7.2015.

Rettens dom af 14. december 2017 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Parlamentet(Sag T-164/15) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — leveringer af eksterne it-tjenesteydelser til Parlament og andre EU-institutioner og agenturer — placering af en tilbudsgiver i en kaskadeprocedure — tildelingskriterier — begrundelsespligt — ansvar uden for kontraktforhold)

(2018/C 042/15)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luxembourg) og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (først ved advokaterne I. Ampazis og M. Sfyri, derefter ved M. Sfyri, D. Papadopoulou og C.-N. Dede)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (først ved B. Simon, L. Darie og I. Anagnostopoulou, derefter ved L. Darie, Z. Nagy og I. Anagnostopoulou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål dels i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Europa-Parlamentets afgørelse, som blev meddelt sagsøgerne den 13. februar 2015, D(2015) 7680, om at placere sagsøgernes bud på tredjepladsen i rækkefølgen for del 3 »Udvikling og vedligeholdelse af produktionsinformationssystemer« i den offentlige udbudsprocedure PE/ITEC-ITS 14 »Leveringer af eksterne it-tjenesteydelser«, dels i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets afgørelse D(2015) 7680, som blev meddelt sagsøgerne ved skrivelse af 13. februar 2015, om at placere European Dynamics Luxembourg SA og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE's bud på tredjepladsen i rækkefølgen for del 3 »Udvikling og vedligeholdelse af produktionsinformationssystemer« i den offentlige udbudsprocedure PE/ITEC-ITS 14 »Leveringer af eksterne it-tjenesteydelser« annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Parlamentet.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 228 af 13.7.2015.

Rettens dom af 13. december 2017 — Grækenland mod Kommissionen

(Sag T-314/15) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtte til fordel for en virksomhed, der har indgået en koncessionskontrakt om driften af containerterminaler på havnen i Piræus — afgørelse, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked — retten til forsvar — begrundelsespligt — begrebet statsstøtte — støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner — støttens tilskyndende virkning — støttens nødvendighed — fastsættelse af støtten)

(2018/C 042/16)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Helleniske Republik (ved K. Boskovits og L. Kotroni, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bouchagiar og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1827 af 23. marts 2015 om statsstøtte SA 28876 (12/C) (ex CP 202/09) ydet af Grækenland til Piræus Container Terminal S.A. og Cosco Pacific Limited (EUT 2015, L 269, s. 93).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2015.

Rettens dom af 13. december 2017 — Oltis Group mod Kommissionen(Sag T-497/15) ⁽¹⁾

(Forskning og udvikling — rammeprogrammet for forskning og innovation 2014-2020 (Horisont 2020) — stimulering og koordinering af Unionens investeringer i forskning og innovation inden for jernbanesektoren — oprettelse af fællesforetagendet Shift2Rail — status som associeret medlem af fællesforetagendet Shift2Rail — indkaldelse af interesselikvidation — afslag på ansøgningen — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — magtfordrejning)

(2018/C 042/17)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Oltis Group a.s. (Olomouc, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat P. Konečný)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux og Z. Malúšková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse Ares(2015) 2691017 af 26. juni 2015 om en anmodning om fornyet behandling af afslaget på sagsøgerens anmodning om at blive associeret medlem af fællesforetagendet Shift2Rail.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Oltis Group a.s. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 389 af 23.11.2015.

Rettens dom af 13. december 2017 — HTTS mod Rådet(Sag T-692/15) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — ansvar uden for kontraktforhold — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder)

(2018/C 042/18)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH, (Hamburg, Tyskland) (ved advokaterne M. Schlingmann og M. Bever)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og J.-P. Hix, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved S. Bartelt og R. Tricot, derefter ved Tricot og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 268 TEUF om erstatning for den skade, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af opførelsen af dennes navn dels ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2010 af 26. juli 2010 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2010, L 195, s. 25), i bilag V til Rådets forordning (EF) nr. 423/2007 af 19. april 2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2007, L 103, s. 1), dels ved Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 423/2007 (EUT 2010, L 281, s. 1) i bilag VIII til forordning nr. 961/2010.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016.

Rettens dom af 13. december 2017 — Crédit mutuel Arkéa mod ECB

(Sag T-712/15) ⁽¹⁾

[Økonomisk og monetær politik — tilsyn med kreditinstitutter — artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013 — tilsyn på et konsolideret grundlag — koncern under tilsyn — institutter, der er fast tilknyttet et centralt organ — artikel 2, stk. 21, litra c), i forordning (EU) nr. 468/2014 — artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 — kapitalkrav — artikel 16, stk. 1, litra c), og stk. 2, litra a), i forordning nr. 1024/2013]

(2018/C 042/19)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Crédit mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon, Frankrig) (ved advokaterne H. Savoie og P. Mele)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved K. Lackhoff, R. Bax og C. Olivier, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Martin, M. Pittie og M. Françon)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci og K.-P. Wojcik, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af ECB's afgørelse af 5. oktober 2015 (ECB/SSM/2015 — 9695000CG 7B84NLR5984/28) om fastlæggelse af de tilsynsmæssige krav, som finder anvendelse på Groupe Crédit mutuel.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbank frifindes.
- 2) Crédit mutuel Arkéa bærer sine egne omkostninger og betaler Den Europæiske Centralbanks omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016.

Rettens dom af 13. december 2017 — Crédit mutuel Arkéa mod ECB(Sag T-52/16) ⁽¹⁾

(Økonomisk og monetær politik — tilsyn med kreditinstitutter — artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013 — tilsyn på et konsolideret grundlag — koncern under tilsyn — institutter, der er fast tilknyttet et centralt organ — artikel 2, stk. 21, litra c), i forordning (EU) nr. 468/2014 — artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 — kapitalkrav — artikel 16, stk. 1, litra c), og artikel 16, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1024/2013)

(2018/C 042/20)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Crédit mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon, Frankrig) (ved advokaterne H. Savoie og P. Mele)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved K. Lackhoff, R. Bax og C. Olivier, som befuldmægtigede, bistået af advokat M. Pittie)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci og K.-P. Wojcik, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af ECB's afgørelse af 4. december 2015 (ECB/SSM/2015 — 9695000CG 7B84NLR5984/40) om fastlæggelse af de tilsynsmæssige krav, som finder anvendelse på groupe Crédit Mutuel.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbank frifindes.
- 2) Crédit mutuel Arkéa bærer sine egne omkostninger og betaler ECB's omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Rettens dom af 13. december 2017 — Delfin Wellness mod EUIPO — Laher (Infrarøde kabiner og saunakabiner)(Sag T-114/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — registrerede EF-design, der gengiver infrarøde kabiner og saunakabiner — tidligere design — ugyldighedsgrund — ingen nyhed — artikel 5 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 — design offentliggjort inden prioritetsdagen — artikel 7, stk. 1 og 2, i forordning nr. 6/2002 — ret til kontradiktion — artikel 64, stk. 1, i forordning nr. 6/2002)

(2018/C 042/21)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Delfin Wellness GmbH (Leonding, Østrig) (ved advokat T. Riedler)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Sabine Laher (Weyer, Østrig) (ved advokat P. Pfeil)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af tre afgørelser truffet den 12. januar 2016 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sagerne R 849/2014-3, R 850/2014-3 og R 851/2014-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Delfin Wellness og Mme Laher.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Delfin Wellness GmbH betaler sagsomkostningerne, herunder de nødvendige omkostninger afholdt af Sabine Laher i forbindelse med behandlingen af de tre sager for appelkammeret ved EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 10.5.2016.

Rettens dom af 14. december 2017 — GeoClimaDesign mod EUIPO — GEO (GEO)

(Sag T-280/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket GEO — relative registreringshindringer —
forældet særpræg — manglende beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF)
nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 52, stk. 1,
litra a), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001])

(2018/C 042/22)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: GeoClimaDesign AG (Fürstenwalde/Spree, Tyskland) (ved advokat B. Lanz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Schiffko, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: GEO Gesellschaft für Energie und Oekologie GmbH (Langenhorn, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. marts 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1679/2015-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem GEO og GeoClimaDesign.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) GeoClimaDesign AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

Rettens dom af 13. december 2017 — Arango Jaramillo m.fl. mod EIB(Sag T-482/16 RENV) ⁽¹⁾

(Personalesag — ansatte i EIB — søgsmålsfrist — rimelig frist — pensioner — reformen af 2008 — ansættelsesforholdets kontraktmæssige karakter — proportionalitet — begrundelsespligt — retssikkerhed — ansvar — ikke-økonomisk skade)

(2018/C 042/23)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Oscar Orlando Arango Jaramillo (Luxembourg, Luxembourg) og 33 andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget (ved advokaterne C. Cortese og B. Cortese)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (først ved C. Gómez de la Cruz og T. Gilliams, derefter ved T. Gilliams og G. Nuvoli og endelig ved T. Gilliams og G. Faedo, som befuldmægtigede, bistået af advokat P.-E. Partsch)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af EIB's afgørelser, indeholdt i sagsøgernes lønsedler for februar 2010, om at forhøje deres bidrag til pensionsordningen, dels om, at EIB tilpligtes at betale en symbolsk erstatning på én euro for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgerne angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Investeringsbank frifindes.
- 2) Oscar Orlando Arango Jaramillo og de øvrige ansatte ved EIB, hvis navne fremgår af bilaget, betaler sagsomkostningerne i tilknytning til den foreliggende procedure.
- 3) EIB betaler sagsomkostningerne i sagerne F-34/10, T-234/11 P og T-234/11 P RENV-RX.

⁽¹⁾ EUT C 234 af 28.8.2010 (sagen var oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-34/10).

Rettens dom af 14. december 2017 — Martinez De Prins m.fl. mod EEAS(Sag T-575/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — ansatte — løn — EEAS' ansatte, der gør tjeneste i et tredjeland — artikel 10 i bilag X til vedtægten for tjenestemænd — årlig evaluering af godtgørelsen for levevilkårene — afgørelse om nedsættelse af godtgørelsen for levevilkårene i Ghana fra 25 % til 20 % — ulovlighedsindsigelse)

(2018/C 042/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: David Martinez De Prins (Accra, Ghana) og de øvrige 9 sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til denne dom (ved advokaterne N. de Montigny et J.-N. Louis)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS) (ved S. Marquardt, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne M. Troncoso Ferrer, F.-M. Hislaire og S. Moya Izquierdo)

Sagens genstand

Et søgsmål anlagt i medfør af artikel 270 TEUF med påstand om annullation af sagsøgernes lønsedler for marts 2015 og af deres efterfølgende lønsedler, for så vidt som EEAS' afgørelse af 23. februar 2015 om at nedsætte godtgørelsen for levevilkårene til ansatte ved Den Europæiske Union, der gør tjeneste i Ghana, med virkning fra den 1. januar 2015, er anvendt på disse lønsedler.

Konklusion

- 1) De lønsedler, som Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS) har udfærdiget til David Martinez De Prins og de øvrige tjenestemænd og ansatte ved EEAS, hvis navne fremgår af bilaget til denne dom, for marts 2015, annulleres, for så vidt som EEAS' afgørelse af 23. februar 2015 om nedsættelse, med virkning fra den 1. januar 2015, af godtgørelsen for levevilkårene til Den Europæiske Unions ansatte, der gør tjeneste i Ghana, er anvendt på disse lønsedler.
- 2) I øvrigt frifindes EEAS.
- 3) EEAS tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 111 af 29.3.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-153/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 14. december 2017 — Campo m.fl. mod EEAS

(Sag T-577/16) (¹)

(Personalesag — tjenestemænd — ansatte — løn — ansatte i EEAS, der gør tjeneste i et tredjeland — artikel 10 i bilag X til vedtægten — årlig evaluering af godtgørelsen for levevilkårene — afgørelse om nedsættelse af godtgørelsen for levevilkårene i Montenegro fra 15 % til 10 % — ulovlighedsindsigelse)

(2018/C 042/25)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alessandro Campo (Podgorica, Montenegro) og 12 andre sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget til dommen (ved advokaterne N. de Montigny og J.N. Louis)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS) (ved S. Marquardt, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne M. Troncoso Ferrer, F.M. Hislair og S. Moya Izquierdo)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af sagsøgernes lønsedler for marts 2015 samt af deres efterfølgende lønsedler, for så vidt som EEAS' afgørelse af 23. februar 2015 om nedsættelse, fra den 1. januar 2015, af den godtgørelse for levevilkårene, der udbetales til de ansatte i Den Europæiske Union, der gør tjeneste i Montenegro, anvendes i disse.

Konklusion

- 1) De lønsedler til Alessandro Campo og de øvrige tjenestemænd og ansatte i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS), hvis navne er opført i bilaget, som på datoen for anlæggelsen af søgsmålet var udfærdiget af EEAS for marts 2015, annulleres, for så vidt som EEAS' afgørelse af 23. februar 2015 om nedsættelse, fra den 1. januar 2015, af den godtgørelse for levevilkårene, der udbetales til de ansatte i Den Europæiske Union, der gør tjeneste i Montenegro, anvendes i disse.

- 2) I øvrigt frifindes EEAS.
- 3) EEAS betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 25.4.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-6/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 13. december 2017 — HQ mod EF-Sortsmyndigheden (CPVO)

(Sag T-592/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansatte — tidsbegrænset kontrakt — afgørelse om ikke-forlængelse — åbenbart urigtigt skøn — omsorgspligt — princippet om god forvaltningsskik — ret til kontradiktion — psykisk chikane — magtfordrejning — ansvar)

(2018/C 042/26)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: HQ (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

Sagsøgt: EF-Sortsmyndigheden (CPVO) (ved A. Verdini, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af CPVO's afgørelse af 24. juni 2015 om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt og af 20. januar 2016 om afslag på klagen, dels om tildeling af erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) CPVO frifindes.
- 2) HQ betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnummer F-22/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 13. december 2017 — CJ mod ECDC

(Sag T-602/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansatte — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2012 — udfærdigelse — påstand om annullation af den afgørelse, hvorved bedømmelsesrapporten afsluttes)

(2018/C 042/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CJ (ved advokat V. Kolias)

Sagsøgt: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) (ved J. Mannheim og A. Daume, befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af ECDC's appelbedømmers afgørelse af 21. september 2015, hvorved sagsøgerens bedømmelsesrapport for 2011 blev endelig, og, om fornødent, af ECDC's afgørelse af 20. april 2016 om afslag på den klage, sagsøgeren havde indgivet over denne afgørelse fra appelbedømmeren.

Konklusion

- 1) *Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme frifindes.*
- 2) *CJ betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-32/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 14. december 2017 — Trautmann mod EEAS

(Sag T-611/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — løn — familietillæg — uddannelsestillæg — artikel 15 i bilag X til vedtægten — betingelser for tildeling — artikel 3, stk. 1, i bilag VII til vedtægten — regelmæssig modtagelse af heltidsundervisning i en skole mod betaling — vedtægtens artikel 85 — tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb — begrundelsespligt — retten til at blive hørt)

(2018/C 042/28)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Ernst Ulrich Trautmann (Kraainem, Belgien) (ved advokat M. Meyer)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS) (ved S. Marquardt og R. Weiss, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af, for det første, afgørelsen fra ansættelsesmyndigheden ved EEAS af 18. december 2015 om at ændre størrelsen af sagsøgerens uddannelsestillæg, for det andet, afgørelsen fra kontoret for »Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder« (PMO) af 12. januar 2016 om, ved indeholdelser i lønnen, at inddrive de beløb, der fejlagtigt var blevet udbetalt til sagsøgeren, og, for det tredje, afgørelsen af 12. maj 2016 om afslag på klagerne over de nævnte afgørelser, dels om, at EEAS tilpligtes igen at betale sagsøgeren de beløb, som tidligere blev betalt i henhold til hans ret til uddannelsestillæg.

Konklusion

- 1) *Tjenesten for EU's Optræden Udadtil frifindes.*
- 2) *Ernst Ulrich Trautmann betaler sagsomkostningerne.*

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-41/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 13. december 2017 — CJ mod ECDC(Sag T-692/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansatte — tidsbegrænset kontrakt — ansættelsesvilkårenes artikel 47, litra b) — annullation af en afgørelse om opsigelse før tid — artikel 266 TEUF — opfyldelsen af en dom afsagt af Personaleretten — vedtagelse af en ny afgørelse om opsigelse før tid — tilbagevirkende kraft)

(2018/C 042/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CJ (ved advokat V. Kolias)

Sagsøgt: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) (ved J. Mannheim og A. Daume, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af, for det første, ECDC's afgørelse af 2. december 2015 om opsigelse, med tilbagevirkende kraft fra den 30. april 2012, af sagsøgerens kontrakt som kontraktansat og, for det andet, ECDC's afgørelse af 27. juni 2016 om afslag på den klage, sagsøgeren indgav over denne afgørelse om opsigelse, dels om erstatning for det af sagsøgeren lidte tab.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) frifindes.
- 2) CJ betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 441 af 28.11.2016.

Rettens dom af 13. december 2017 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Ascendo Medienagentur (SLIMDYNAMICS)(Sag T-700/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket SLIMDYNAMICS — ældre nationale ordmærke DYNAMIN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem varerne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 042/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat S. Correa Rodríguez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Ascendo Medienagentur AG (Gamprin-Bendern, Lichtenstein)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. juli 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 1814/2015-4 og R 1780/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Laboratorios Ern og Ascendo Medienagentur.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Laboratorios Ern, SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 12.12.2016.

Rettens dom af 13. december 2017 — CJ mod ECDC**(Sag T-703/16 RENV) ⁽¹⁾****(Personalesag — kontraktansatte — tidsbegrænset kontrakt — ophævelse før tid — ansættelsesvilkårenes artikel 47, litra b), nr. ii) — fremgangsmåden ved opsigelse — ansvar — ikke-økonomisk tab)**

(2018/C 042/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CJ (ved advokat V. Kolias)

Sagsøgt: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) (ved J. Mannheim og A. Daume, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om erstatning for de tab, sagsøgeren har lidt som følge af afgørelsen fra direktøren for ECDC, som blev meddelt sagsøgeren den 24. februar 2012, om opsigelse før tid af hans kontrakt som kontraktansat.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) betaler CJ et beløb på 2 000 EUR i erstatning for det ikke-økonomiske tab.
- 2) I øvrigt frifindes ECDC i sag F-161/12.
- 3) CJ og ECDC bærer deres egne omkostninger i forbindelse med den oprindelige sag for Retten for EU-Personalesager i sag F-161/12, i appelsagen i sag T-370/15 P og i nærværende henvisningssag.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 21.9.2015.

Rettens dom af 14. december 2017 — Consejo Regulador »Torta del Casar« mod EUIPO — Consejo Regulador »Queso de La Serena« (QUESO Y TORTA DE LA SERENA)**(Sag T-828/16) ⁽¹⁾****(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket QUESO Y TORTA DE LA SERENA — beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen »Torta del Casar« — relativ registreringshindring — artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 510/2006 — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2017/1001))**

(2018/C 042/32)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Consejo Regulador de la Denominación de Origen »Torta del Casar« (Casar de Cáceres, Spanien) (ved advokaterne A. Pomares Caballero og M. Pomares Caballero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida »Queso de La Serena« (Castuera, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. september 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2573/2014-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Consejo Regulador de la Denominación de Origen »Torta del Casar« og Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida »Queso de La Serena«.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 26. september 2016 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2573/2014-4) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Consejo Regulador de la Denominación de Origen »Torta del Casar« afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Rettens dom af 14. december 2017 — RRTec mod EUIPO — Mobotec (RROFA)

(Sag T-912/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket RROFA — det ældre EU-ordmærke ROFA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2018/C 042/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: RRTec sp. z o.o. (Gliwice, Polen) (ved advokat T. Gawrylczyk)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og M.M. Baldares, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Mobotec AB (Göteborg, Sverige) (ved advokat N. Köster)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. oktober 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2392/2015-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Mobotec og RRTec.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) RRTec sp. z o.o. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 27.2.2017.

Rettens dom af 13. december 2017 — Coedo Suárez mod Rådet(Sag T-4/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — pensionering uden ansøgning — ansøgning om anerkendelse af invaliditeten som en erhvervssygdom — kvalificering af ansøgningen som en klage — rimelig frist — ulovlig forudgående administrativ procedure — afvisning — ansvar)

(2018/C 042/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ángel Coedo Suárez (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og R. Meyer)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Rådets afgørelse af 4. marts 2016 om afslag på at anerkende sagsøgerens invaliditet som en erhvervssygdom, dels om tildeling af erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Ángel Coedo Suárez betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 13.3.2017.

Rettens kendelse af 28. november 2017 — Staelen mod Den Europæiske Ombudsmand(Sag T-217/11 REV) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — begæring om genoptagelse — konsekvenser af en efterfølgende dom fra Domstolen, som delvist ophæver Rettens dom — ingen nye faktiske omstændigheder — afvisning)

(2018/C 042/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Claire Staelen (Bridel, Luxembourg) (ved advokat V. Olona)

Den anden part i proceduren: Den Europæiske Ombudsmand (først ved G. Grill, derefter ved L. Papadias, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne A. Duron og D. Waelbroeck)

Sagens genstand

Begæring om genoptagelse af dom af 29. april 2015, Staelen mod Ombudsmanden (T-217/11, EU:T:2015:238).

Konklusion

- 1) Begæringen om genoptagelse forkastes.
- 2) Claire Staelen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 204 af 9.7.2011.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. november 2017 — Ferrovial m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-252/15 R)**

(Særlige rettergangsformer — støtteordning fastsat i den spanske skattelovgivning — bestemmelse vedrørende selskabsskat, der tillader spanske virksomheder at afskrive goodwill, der følger af erhvervelsen af en kapitalandel i udenlandske virksomheder — ny administrativ fortolkning — direkte erhvervelser af kapitalandele i udenlandske holdingselskaber omfattet af ordningen — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2018/C 042/36)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Ferrovial, SA (Madrid, Spanien), Ferrovial Servicios, SA (Madrid) og Amey UK plc (Oxford, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne Muñoz Pérez og M. Linares Gil)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagens genstand

Begæring i henhold til artikel 278 TEUF og artikel 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse (EU) 2015/314 af 15. oktober 2014 om statsstøtte SA.35550 (13/C) (ex 13/NN) (ex 12/CP) gennemført af Spanien — ordning for skattemæssig afskrivning af finansiell goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder (EUT 2015, L 56, s. 38).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Rettens kendelse af 27. november 2017 — HeidelbergCement mod Kommissionen**(Sag T-902/17) ⁽¹⁾**

(Annulationssøgsmål — konkurrence — fusioner — markedet for grå cement i Kroatien — afgørelse om at indlede den nærmere undersøgelse i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 139/2004 — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — forberedende akt — afvisning)

(2018/C 042/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Tyskland) (ved advokaterne U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler og H. Weiß)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Dawes, H. Leupold og T. Vecchi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annulation af Kommissionens afgørelse C(2016) 6591 final af 10. oktober 2016 om at indlede den nærmere undersøgelse i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 med henblik at efterprøve om HeidelbergCements og Schwenk Zement KG's erhvervelse af kontrollen med Cemex Hungária Épitőanyagok Kft. og Cemex Hrvatska d.d. gennem Duna-Dráva Cement Kft er forenelig med det indre marked.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) HeidelbergCement AG bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 20.2.2017.

Rettens kendelse af 27. november 2017 — Schwenk Zement mod Kommissionen

(Sag T-907/16) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — konkurrence — fusioner — markedet for grå cement i Kroatien — afgørelse om at indlede den nærmere undersøgelse i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 139/2004 — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — forberedende akt — afvisning)

(2018/C 042/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Schwenk Zement KG (Ulm, Tyskland) (ved advokaterne U. Soltész, M. Raible og G. Wecker)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Dawes, H. Leupold og T. Vecchi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annulation af Kommissionens afgørelse C(2016) 6591 final af 10. oktober 2016 om at indlede den nærmere undersøgelse i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 med henblik at efterprøve foreneligheden med det indre marked af HeidelbergCements og Schwenk Zement KG's erhvervelse af kontrollen med Cemex Hungária Épitőanyagok Kft. og Cemex Hrvatska d.d. gennem Duna-Dráva Cement Kft.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Schwenk Zement KG bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 27.2.2017.

Rettens kendelse af 7. december 2017 — Troszczynski mod Parlamentet

(Sag T-148/17) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — godtgørelse til parlamentarisk assistance — tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalte beløb — delvis afvisning — delvist uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)

(2018/C 042/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mylène Troszczynski (Noyon, Frankrig) (først ved advokat M. Ceccaldi, derefter ved advokat F. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved G. Corstens og S. Seyr, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Jensen, M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 23. juni 2016 om tilbagesøgning hos sagsøgeren af et beløb på 56 554 EUR, som uretmæssigt var blevet udbetalt i forbindelse med parlamentarisk assistance, af den dertil hørende debetnota og af kvæstorernes afgørelse af 13. december 2016 om afslag på sagsøgerens klage over afgørelsen af 23. juni 2016.

Konklusion

- 1) Søgsmålet afvises, for så vidt som det vedrører påstanden om annullation af Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 23. juni 2016 om tilbagesøgning hos Mylène Troszczynski af et beløb på 56 554 EUR, som uretmæssigt var blevet udbetalt i forbindelse med parlamentarisk assistance, af den dertil hørende debetnota samt påstanden om, at Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 50 000 EUR i godtgørelse for de sagsomkostninger, der kan kræves erstattet.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse vedrørende søgsmålet, for så vidt som det vedrører påstanden om annullation af kvæstorernes afgørelse af 13. december 2016 om afslag på sagsøgerens klage over afgørelsen af 23. juni 2016.
- 3) Mylène Troszczynski bærer sine egne omkostninger og betaler de af Parlamentet afholdte omkostninger.
- 4) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

Rettens kendelse af 7. december 2017 — Acsen mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-381/17) ⁽¹⁾

(Annullationspåstand — direktiv 2011/35/EU — fusion af aktieselskaber — fusionens ugyldighed — ingen sondring mellem fusionens absolutte ugyldighed og relative ugyldighed — søgsmålsfrist — for sent anlagt — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2018/C 042/40)

Processprog: rumænsk

Parter

Sagsøger: Ibram Acsen (Bukarest, Rumænien) (ved advokat C. Gagu)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved M. Pencheva og C. Ionescu Dima, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Petrova Cerchia og A. Varnav, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af artikel 22, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber (EUT 2011, L 110, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.

2) Ibram Acsen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 14.8.2017.

Sag anlagt den 25. september 2017 — Hernando Avendaño m.fl. mod SRB

(Sag T-669/17)

(2018/C 042/41)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: María Hernando Avendaño (Madrid, Spanien), Ignacio Ruiz-Rivas Hernando (Madrid), Juan Ruiz-Rivas Cuesta (Madrid) og Lucía Ruiz-Rivas Cuesta (Madrid) (ved advokat P. Gabeiras Vázquez)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Dette annullationssøgsmål antages til realitetsbehandling sammen med de fremlagte beviser og den dertil knyttede bevisoptagelse.
- Afgørelsen SRB/EES/2017/08 annulleres
- Det fastslås, at der skal ydes erstatning for de forårsagede tab og skader.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 31. oktober 2017 — Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España mod SRB

(Sag T-735/17)

(2018/C 042/42)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables) (Zaragoza, Spanien) (ved advokat J. Llanos Acuña)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og gøres virkningsløs.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagen er anlagt til prøvelse af Den Fælles Afviklingsinstans afgørelse truffet på eksekutivmødet den 7. juni 2017 (afgørelse SRB/EES/2017/08), hvorved der blev givet godkendelse til aktivering af den fælles afviklingsmekanisme og anvendelse heraf over for den spanske enhed Banco Popular Español, S.A.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 14. november 2017 — Kerkosand mod Kommissionen

(Sag T-745/17)

(2018/C 042/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kerkosand spol. s.r.o. (Šajdíkové Humence, Den Slovakiske Republik) (ved advokaterne A. Rosenfeld og C. Holtmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2017)5050 final i statsstøttesag SA.38121 (2016/FC) — Den Slovakiske Republik »Investment aid to the Slovak glass sand producer NAJP a.s.« annulleres.
- Subsidiært annulleres Europa-Kommissionens informationsskrivelse af 5. september 2017, der blev oversendt til sagsøgerens advokater, i sag SA.38121 (2014/CP) »Alleged State aid to Slovak glass sand producer NAJPI a.s.«
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende: tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter i form af artikel 15, stk. 1, sammenholdt med artikel 4 i forordning (EU) nr. 2015/1589 ⁽¹⁾

Ifølge sagsøgeren er Kommissionen af den opfattelse, at statsstøtten opfylder kravene i forordning (EU) nr. 651/2014 ⁽²⁾. Dette udelukker Kommissionen fra at foretage en foreløbig undersøgelse og at vedtage en afgørelse i henhold til artikel 4, stk. 2, 3 og 4, i forordning nr. 2015/1589. Denne opfattelse er retligt fejlagtig, eftersom Kommissionen er berettiget til at foretage en foreløbig undersøgelse af støtte, der er baseret på forordning (EU) nr. 651/2014. Den mere end tre og et halvt år lange undersøgelse har overskredet grænsen mellem en prima facie-kontrol og en foreløbig undersøgelse. Kommissionen var derfor i henhold til artikel 15, stk. 1, første punktum, i forordning (EU) nr. 2015/1589 forpligtet til at vedtage en afgørelse som omhandlet i artikel 4, stk. 2, 3 eller 4, i forordning (EU) nr. 2015/1589. Kommissionen tilsidesatte imidlertid denne pligt, for så vidt som den forkastede klagen som ugrundet uden at konstatere, at den pågældende statsstøtte ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til dens forenelighed med det indre marked.

2. Andet anbringende: tilsidesættelse af TEUF samt af retsregler ved gennemførelse heraf i form af artikel 107, stk. 3, litra a), TEUF, artikel 109 TEUF, sammenholdt med artikel 58, stk. 1, i forordning (EU) nr. 651/2014 og artikel 108, stk. 2, TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 4, i forordning (EU) nr. 2015/1589

- Kommissionen er af den opfattelse, at dens undersøgelsesbeføjelse i forhold til støtte, der er baseret på forordning (EU) nr. 651/2014, er begrænset til en undersøgelse af betingelserne for den fritagelse, der er fastsat i samme forordning. Denne opfattelse er retligt fejlagtig, eftersom det følger af retspraksis, at overholdelse af kravene i forordning (EU) nr. 651/2014 udelukkende indebærer, at der gælder en forrang for en formodning for overensstemmelse i forhold til en individuel undersøgelse. Denne forrang gælder ikke i sager såsom den foreliggende, hvori støtten umiddelbart betragtet skal tillægges særlig betydning med hensyn til dens konkurrencemæssige virkninger. I sådanne tilfælde er Kommissionen berettiget til at foretage en individuel bedømmelse uden for rammerne af forordning (EU) nr. 651/2014 i overensstemmelse med den primære ret og EU-rettens almindelige principper. Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 3, litra a) TEUF ved ikke at udøve dette skøn.
- Endvidere har Kommissionen tilsidesat artikel 109 TEUF, sammenholdt med artikel 58, stk. 1, i forordning (EU) nr. 651/2014, for så vidt som den anvendte denne forordning på nærværende tilfælde med tilbagevirkende kraft til trods for, at betingelserne herfor ikke var opfyldt. Støtten udgør ad hoc-støtte til en stor virksomhed. En sådan støttes tilskyndelsesvirkning er genstand for særligt strenge krav i henhold til artikel 6, stk. 3, litra a), i forordning (EU) nr. 651/2014. Det påkrævede bevis for, at de slovakiske myndigheder ved anvendelse af støttemodtageres dokumenter havde sikret sig, at disse krav var blevet opfyldt, inden de godkendte støtten, er ikke blevet ført.
- Endelig har Kommissionen tilsidesat artikel 108, stk. 2, TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 4, i forordning (EU) nr. 2015/1589, eftersom den ikke indledte den formelle undersøgelsesprocedure. Kommissionen foretog i den tre og et halvt år lange undersøgelsesperiode en vurdering af den SMV-status, som støttemodtageren ifølge Kommissionen havde, der var utilstrækkelig og ufuldstændig. Endvidere henviste Kommissionen i et møde udtrykkeligt til nogle vanskeligheder vedrørende spørgsmålet, om der var tale om støtte, der var blevet tildelt i henhold til en støtteordning, eller om ad hoc-støtte. Kommissionen var kun berettiget til at lade dette spørgsmål stå åbent, såfremt den havde foretaget en tilstrækkelig undersøgelse og med rette havde fastslået, at støttemodtageren havde SMV-status. Dette var imidlertid ikke tilfældet. Endvidere anerkendte Kommissionen først i den anfægtede afgørelse, at der ikke forelå overensstemmelse i henhold til forordning (EU) nr. 800/2008 ⁽³⁾, efter at den i flere år havde hævdet det modsatte.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9)

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17.6.2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT 2014, L 187, s. 1)

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6.8.2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til [EF]-traktatens artikel 87 og 88 (EUT 2008 L 214, s. 3)

Sag anlagt den 15. november 2017 — *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) mod Kommissionen*

(Sag T-754/17)

(2018/C 042/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest)* (Brest, Frankrig) (ved advokaterne J. Vanden Eynde og E. Wauters)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, hvorefter Kommissionens afgørelse reference C(2017) 5176 final om statsstøtteordning SA.38398 (2016/C, ex 2015/E) — iværksat af Frankrig — beskatning af havne i Frankrig, annulleres.
- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.

- Følgelig annulleres Europa-Kommissionens afgørelse om, at den omstændighed, at Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest's økonomiske virksomhed ikke er blevet pålagt selskabsskat, anses for statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, idet søgsmålet i sag T-39/17, Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (havnen i Brest) mod Kommissionen, som er anlagt af sagsøgeren vedrørende retten til aktindsigt, stadig verserer. For så vidt som Kommissionen støttede sig på dokumenter, der er væsentlige for at fastlægge de klagepunkter, som lægges sagsøgeren til last, uden imidlertid at meddele sagsøgeren disse klagepunkter på trods af dennes talrige anmodninger herom, bør den afgørelse, der følger af analysen af sådanne dokumenter, således anses for ulovlig.
2. Andet anbringende om et urigtigt skøn angående kvalificeringen af de af havnen i Brest udførte operationer. Dette anbringende er opdelt i to led.
 - Det første led om, at havnen i Brests aktiviteter udgør tjenesteydelser af almen interesse. Sagsøgeren er af den opfattelse, at fritagelsen for selskabsskat i denne sammenhæng ikke kan anfægtes af Kommissionen, medmindre det påvises, at den udgør statsstøtte, der finder anvendelse på en aktivitet, der er omfattet af konkurrencereglerne.
 - Det andet led, der er subsidiært, og hvorefter havneaktiviteterne — selv om de ikke var tjenesteydelser af almen interesse — ikke desto mindre er tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, som der i overensstemmelse med EU-reglerne kan ydes støtte til, herunder gennem afgiftsmæssige foranstaltninger. Ifølge sagsøgeren kan det i et sådant tilfælde ikke antages, at konkurrencereglerne finder anvendelse i nærværende sag.
3. Tredje anbringende om en manglende begrundelse og et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til Kommissionens kvalificering af den pågældende foranstaltning som statsstøtte. Dette anbringende er opdelt i to led.
 - Det første led om, at undtagelsesbestemmelsen i artikel 106, stk. 2, TEUF efter sagsøgerens opfattelse skal sammenholdes med artikel 93 TEUF, hvorefter støtteforanstaltninger, som modsvarer behovet for en samordning af transportvæsenet, eller som udgør godtgørelse for visse forpligtelser, der har sammenhæng med begrebet offentlig tjenesteydelse, er forenelige med traktaterne.
 - Andet led om et åbenbart urigtigt skøn og en utilstrækkelig begrundelse med hensyn til anvendelsen af artikel 107 TEUF. For det første er den anfægtede afgørelse utilstrækkeligt begrundet, idet den ikke har anført noget forhold med henblik på at fastslå eller godtgøre, hvorledes den omhandlede støtteordning påvirker eller kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne for de franske havnes vedkommende — nærmere bestemt havnen i Brest. For det andet er afgørelsen behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, i det omfang den kvalificerer foranstaltningen til fordel for havnen i Brest som statsstøtte, selv om betingelsen om påvirkning af samhandelen mellem medlemsstater ikke er opfyldt.

Sag anlagt den 30. november 2017 — United Wineries mod EUIPO — Compañía de Vinos Miguel Martín (VIÑA ALARDE)

(Sag T-779/17)

(2018/C 042/45)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: United Wineries, SA (Cenicero, Spanien) (ved advokat J. Oria Sousa-Montes)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Compañía de Vinos Miguel Martín, SL (Cigales, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: United Wineries, SA

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »VIÑA ALARDE« — registreringsansøgning nr. 13 390 521

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. september 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 281/2017-5)

Påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2, og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 30. november 2017 — Kraftpojkarna mod Kommissionen

(Sag T-781/17)

(2018/C 042/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kraftpojkarna AB (Västerås, Sverige) (ved advokat Y. Melin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

1. Følgende bestemmelser erklæres ugyldige:

- Artikel 3, stk. 2, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina.
- Artikel 2, stk. 2, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina.

2. Følgende bestemmelse annulleres, for så vidt som den finder anvendelse på sagsøgeren:

- Artikel 2 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1524 af 5. september 2017 om tilbagetrækning af godtagelsen af et tilsagn for to eksporterende producenter i henhold til gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU om bekræftelse af godtagelse af et tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren og antisubsidieproceduren vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina i de endelige foranstaltningers anvendelsesperiode.

3. Kommissionen og enhver intervenient, der måtte få tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Kommissionens påstande, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et anbringende.

Kommissionen har tilsidesat artikel 8, stk. 1, 9 og 10, og artikel 10, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾, og artikel 13, stk. 1, 9 og 10, og artikel 16, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽²⁾, idet den erklærede en række tilsagnsfakturaer ugyldige og derefter anordnede, at toldvæsnet opkrævede told, som om der ikke var blevet udstedt nogen gyldige tilsagnsfakturaer, og disse ikke var blevet meddelt toldvæsnet, da varerne blev angivet til overgang til fri omsætning.

Anbringendet er støttet på en ulovlighedsindsigelse rettet mod artikel 3, stk. 2, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina ⁽³⁾ og artikel 2, stk. 2, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina ⁽⁴⁾, hvorved Kommissionen tillægges beføjelse til at erklære tilsagnsfakturaer ugyldige.

⁽¹⁾ EUT 2013, L 176, s. 21.

⁽²⁾ EUT 2016, L 176, s. 55.

⁽³⁾ EUT 2013, L 325, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT 2013, L 325, s. 66.

Sag anlagt den 30. november 2017 — Wuxi Saijing Solar mod Europa-Kommissionen

(Sag T-782/17)

(2018/C 042/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Wuxi Saijing Solar Co. Ltd (Yixing, Kina) (ved advokat Y. Melin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

1. Følgende bestemmelser erklæres ugyldige:

- Artikel 3, stk. 2, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina.
- Artikel 2, stk. 2, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina.

2. Følgende bestemmelse annulleres, for så vidt som den finder anvendelse på sagsøgeren:

- Artikel 2 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1524 af 5. september 2017 om tilbagetrækning af godtagelsen af et tilsagn for to eksporterende producenter i henhold til gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU om bekræftelse af godtagelse af et tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren og antisubsidieproceduren vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina i de endelige foranstaltningers anvendelsesperiode.

3. Kommissionen og enhver intervenient, der måtte få tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Kommissionens påstande, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et anbringende.

Kommissionen tilsidesatte artikel 8, stk. 1, 9 og 10, samt artikel 10, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ og artikel 13, stk. 1, 9 og 10, samt artikel 16, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽²⁾, idet den erklærede en række tilsagnsfakturaer ugyldige og derefter anordnede, at toldvæsnet opkrævede told, som om der ikke var blevet udstedt nogen gyldige tilsagnsfakturaer, og disse ikke var blevet meddelt toldvæsnet, da varerne blev angivet til overgang til fri omsætning.

Anbringendet er støttet på en ulovlighedsindsigelse rettet mod artikel 3, stk. 2, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina ⁽³⁾ og artikel 2, stk. 2, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina ⁽⁴⁾, hvorved Kommissionen tillægges beføjelse til at erklære tilsagnsfakturaer ugyldige.

⁽¹⁾ EUT 2013, L 176, S. 21.

⁽²⁾ EUT 2016, L 176, s. 55.

⁽³⁾ EUT 2013, L 325, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT 2013, L 325, s. 66.

Sag anlagt den 1. december 2017 — GE Healthcare mod Kommissionen

(Sag T-783/17)

(2018/C 042/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: GE Healthcare A/S (Oslo, Norge) (ved barrister D. Scannell samt solicitors G. Castle og S. Oryszczuk)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2017) 7941 final af 23. november 2017 om suspension af sagsøgerens markedsføringstilladelser for Omniscan (INN gadediamide).
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 116 i direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse er i strid med forsigtighedsprincippet.

3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter princippet om forbud mod forskelsbehandling.
4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse under alle omstændigheder er uforholdsmæssig.
5. Femte anbringende om, at den anfægtede afgørelse er i strid med det generelle princip om god forvaltning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67).

Sag anlagt den 4. december 2017 — BTC mod Kommissionen

(Sag T-786/17)

(2018/C 042/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: BTC GmbH (Bozen, Italien) (ved advokaterne L. von Lutterotti og A. Frei)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens foranstaltning vedrørende tilbagesøgning af finansielle midler udbetalt i henhold til afgørelse Ref. Ares (2017) 4799558 af 27. september 2017 og den dertilhørende debetnota (*Nota di Addebito*) nr. 3241712708 af 2. oktober 2017 annulleres sammen med meddelelse Ares (2017) 4790311 af 2. oktober 2017, som alle blev fremsendt pr. e-mail den 4. oktober 2017 til info@btc-srl.com, samt alle yderligere (også ubekendte) retsakter, som gik forud for begge de ovenstående, er relateret hertil eller tager sigte på at sikre deres fuldbyrdelse.
- Subsidiært fastslås det inden for rammerne af en voldgiftssag i henhold til artikel 272 TEUF og artikel 5, stk. 2, i tilskudsaf tale nr. C046311 af 29. juni 2007, at det beløb, som Europa-Kommissionen har opkrævet af sagsøgeren i debetnota (*Nota di Addebito*) nr. 3241712708 af 2. oktober 2017, ikke skyldes af sidstnævnte, og at sagsøgeren derfor er berettiget til at beholde beløbet.
- Mere subsidiært fastslås det — ligeledes inden for rammerne af en voldgiftssag i henhold til artikel 272 TEUF og artikel 5, stk. 2, i tilskudsaf tale nr. C046311 af 29. juni 2007, og kun for det tilfælde, at sagsøgeren skylder noget beløb overhovedet til det Europæiske Fællesskab på grundlag af tilskudsaf tale nr. C046311 af 29. juni 2007 — at det beløb, som sagsøgeren eventuelt måtte skyldes, er lavere end det beløb, som Europa-Kommissionen har angivet i debetnota (*Nota di Addebito*) nr. 3241712708 af 2. oktober 2017.
- Under alle omstændigheder tilpligtes sagsøgte at betale sagsomkostningerne i henhold til procesreglementets artikel 134, der på grundlag af den italienske likvideringsparameter for advokater i henhold til det italienske justitsministeriums ministerielle dekret nr. 55/2014 er anført til at udgøre 30 000 EUR, sammen med en fast godtgørelsessats på 15 % ifølge artikel 15 i det italienske justitsministeriums ministerielle dekret nr. 55/2014, et lovbestemt bidrag til advokatfonden på 4 % og 22 % moms, for så vidt som det skyldes, og idet der, mens sagen pågår, tages forbehold for et mere præcist beløb, som afhænger af de afholdte udgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. første anbringende om, at de anfægtede foranstaltninger er ugyldige på grund af forældelsesfristen i henhold til artikel 3, stk. 1, fjerde afsnit, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁾

2. andet anbringende om, at de anfægtede foranstaltninger er ugyldige på grund af en tilsidesættelse af artikel 296 TEUF og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som følge af den uforholdsmæssigt lange sagsbehandlingstid i forbindelse med vedtagelsen af foranstaltningen og den ovennævnte debetnota (tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om en rimelig sagsbehandlingstid)
3. tredje anbringende om, at de anfægtede foranstaltninger er ugyldige på grund af en tilsidesættelse af artikel 296 TEUF og artikel 41 og 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som følge af den fejlbehæftede fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, den manglende, utilstrækkelige og selvmodsigende begrundelse for foranstaltningen samt tilsidesættelsen af retten til aktindsigt
4. fjerde anbringende om, at de anfægtede foranstaltninger er ugyldige på grund af en tilsidesættelse af artikel 2 og 4 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 samt en tilsidesættelse af artikel 296 TEUF og artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder som følge af det tilbagesøgte beløbs uforholdsmæssige karakter, den manglende og fejlagtige fastlæggelse af de faktiske omstændigheder samt den utilstrækkelige og selvmodsigende begrundelse for foranstaltningen
5. femte anbringende om, at det beløb, som Kommissionen har opkrævet af sagsøgeren i debetnota (*Nota di Addebito*) nr. 3241712708 af 2. oktober 2017, ikke er skyldigt, idet Kommissionen har tilsidesat det aftaleretlige princip om god tro, har fastlagt de faktiske omstændigheder for sent og utilstrækkeligt samt har undladt at vurdere eller fejlagtigt har vurderet de foreliggende beviser
6. sjette anbringende om, at det beløb, som Kommissionen har opkrævet af sagsøgeren i debetnota (*Nota di Addebito*) nr. 3241712708 af 2. oktober 2017, ikke er skyldigt, idet de konklusioner, som Kommissionen har draget på grundlag af OLAF's rapport, ikke er i overensstemmelse med de faktiske omstændigheder
7. syvende anbringende om, at det beløb, som Kommissionen har opkrævet af sagsøgeren i debetnota (*Nota di Addebito*) nr. 3241712708 af 2. oktober 2017, under alle omstændigheder er for højt, idet det fremgår af artikel 19 i bilag II til tilskudsaftalen, at det kun er de beløb, der faktisk er blevet modtaget med urette, som skal tilbagebetales, men ikke de beløb, der er blevet udbetalt på grundlag af et korrekt og aftalekonformt regnskab (tilsidesættelse af princippet om god tro og af proportionalitetsprincippet)

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT 1995, L 312, s. 1).

Sag anlagt den 29. november 2017 — TecAlliance mod EUIPO — Siemens (TecDocPower)

(Sag T-789/17)

(2018/C 042/50)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: TecAlliance GmbH (Ismaning, Tyskland) (ved advokat P. Engemann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Siemens AG (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Siemens AG

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »TecDocPower« — EU-varemærkeregistrering nr. 13 402 326

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. september 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2433/2016-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 47, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 5. december 2017 — St. Andrews Links mod EUIPO (ST ANDREWS)

(Sag T-790/17)

(2018/C 042/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: St. Andrews Links (St. Andrews, Det Forenede Kongerige) (ved advokat B. Hattier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »ST ANDREWS« — registreringsansøgning nr. 9 586 348

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. oktober 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 92/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den ikke gav medhold i klagen for følgende tjenesteydelser i klasse 41: »arrangering og gennemførelse af underholdningskonferencer, kongresser, arrangementer, konkurrencer og seminarer; klubbetjenester (underholdning eller uddannelse); tilrådighedsstillelse af et websted med information om konferencer, kongresser, arrangementer, konkurrencer og seminarer; planlægning af særlige arrangementer; organisering af kulturelle arrangementer og udstillinger til kulturelle eller uddannelsesmæssige formål, offentliggørelse af bøger, elektroniske bøger og online-tidsskrifter; erhvervsvejledning og vejledningstjenester (uddannelses- eller træningsrådgivning«.
- EU-varemærkeansøgning nr. 9 586 348 tillades registreret for de ovennævnte tjenesteydelser.
- EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren i forbindelse med denne sag afholdte afgifter og sagsomkostninger.

Anbringende

- Appellkammeret foretog urigtig bedømmelse af det fornødne særpræg for EU-varemærkeansøgning nr. 9 586 348 i forbindelse med visse tjenesteydelser i klasse 41.

Sag anlagt den 5. december 2017 — St. Andrews Links mod EUIPO (ST ANDREWS)

(Sag T-791/17)

(2018/C 042/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: St. Andrews Links Ltd (St. Andrews, Det Forenede Kongerige) (ved advokat B. Hattier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »ST ANDREWS« — registreringsansøgning nr. 11 176 773

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. oktober 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 93/2017-4)

Påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den ikke gav medhold i klagen for følgende tjenesteydelser i klasse 41: »arrangering og gennemførelse af underholdningskonferencer, kongresser, arrangementer, konkurrencer og seminarer; klubbetjenester (underholdning eller uddannelse); tilrådighedsstillelse af et websted med information om konferencer, kongresser, arrangementer, konkurrencer og seminarer; planlægning af særlige arrangementer; organisering af kulturelle arrangementer og udstillinger til kulturelle eller uddannelsesmæssige formål, offentliggørelse af bøger, elektroniske bøger og online-tidsskrifter; erhvervsvejledning og vejledningstjenester (uddannelses- eller træningsrådgivning)«.
- EU-varemærkeansøgning nr. 11 176 773 tillades registreret for de ovennævnte tjenesteydelser.
- EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren i forbindelse med denne sag afholdte afgifter og sagsomkostninger.

Anbringende

- Appellkammeret foretog urigtig anvendelse af det fornødne særpræg for EU-varemærkeansøgning nr. 11 176 773 i forbindelse med visse tjenesteydelser i klasse 41.

Sag anlagt den 5. december 2017 — Man Truck & Bus mod EUIPO — Halla Holdings (MANDO)

(Sag T-792/17)

(2018/C 042/53)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Man Truck & Bus AG (München, Tyskland) (ved advokat C. Röhl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Halla Holdings Corp. (Yongin-si, Republikken Korea)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Halla Holdings Corp.

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket »MANDO« — registreringsansøgning nr. 11 276 301

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. september 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1677/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b) i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 6. december 2017 — Star Television Productions mod EUIPO — Marc Dorcel (STAR)**(Sag T-797/17)****(2018/C 042/54)***Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Star Television Productions Ltd (Tortola, De Britiske Jomfruøer) (ved solicitor D. Farnsworth)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Marc Dorcel SA (Paris, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Star Television Productions Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke indeholdende ordbestandsdelen »STAR« EU-varemærkeregistrering nr. 1 992 510

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. september 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1519/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Fortabelsesbegæringen afslås.
- EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren i forbindelse med dette søgsmål afholdte omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 8. december 2017 — De Masi og Varoufakis mod ECB**(Sag T-798/17)****(2018/C 042/55)***Processprog: tysk***Parter**

Sagsøgere: Fabio De Masi (Hamburg, Tyskland) og Yanis Varoufakis (Athen, Grækenland) (ved professor A. Fischer-Lescano)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgernes påstande

- Den afgørelse, der blev meddelt ved skrivelse af 16. oktober 2017 fra Den Europæiske Centralbanks direktion, hvormed der blev givet afslag på sagsøgernes begæring om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks dokument »Responses to questions concerning the interpretation of Art. 14.4 of the Statute of the ESCB and of the ECB« af 23. april 2015, annulleres.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder eventuelle intervenienters sagsomkostninger, i henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

1. Første anbringende om en fejlagtig anvendelse af artikel 4, stk. 2, andet led, i Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 4. marts 2004 om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks dokumenter (ECB/2004/3) ⁽¹⁾
 - Sagsøgerne har gjort gældende, at en offentliggørelse af den omtvistede juridiske udtalelse ikke ville skade sagsøgtes juridiske rådgivning, og at der foreligger en mere tungtvejende offentlig interesse i offentliggørelsen heraf. Afgørelsen er desuden behæftet med en manglende interesseafvejning og manglende begrundelse.
2. Andet anbringende om en fejlagtig anvendelse af artikel 4, stk. 3, første afsnit, i Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 4. marts 2004 om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks dokumenter (ECB/2004/3)
 - Den interne brug af den omtvistede juridiske udtalelse som led i drøftelser og indledende konsultationer inden for Den Europæiske Centralbank eller til udveksling af synspunkter mellem Den Europæiske Centralbank og de nationale banker ville ikke blive skadet af en offentliggørelse.

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 4.3.2004 om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks dokumenter (ECB/2004/3) (EUT 2004, L 80, s. 42).

Sag anlagt den 11. december 2017 — Scania m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-799/17)

(2018/C 042/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Scania AB (Södertälje, Sverige), Scania CV AB (Södertälje) og Scania Deutschland GmbH (Koblenz, Tyskland) (ved advokaterne D. Arts, F. Miotto, C. Pommies, K. Schillemans, C. Langenius, L. Ulrichs og P. Hammarskiöld)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Der træffes en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til procesreglementets artikel 88, stk. 1, og artikel 89, stk. 3, litra d), idet Kommissionen anmodes om at fremlægge DAF's og Ivecos indlæg vedrørende klagepunktsmeddelelsen.
- Europa-Kommissionens afgørelse af 27. september 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og EØS-aftalens artikel 53 (AT.39824 — Lastbiler) (den anfægtede afgørelse) annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse delvist, og den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt i henhold til artikel 261 TEUF og artikel 31 i forordning nr. 1/2003, annulleres.
- Under alle omstændigheder anlægger Retten sin egen bedømmelse i stedet for Kommissionens med hensyn til bødebøbeløbet, og den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt i henhold til artikel 261 TEUF og artikel 31 i forordning 1/2003, nedsættes.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til procesreglementets artikel 134.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ni anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter sagsøgernes ret til forsvar, som følger af artikel 48, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 27, stk. 1 og 2, i forordning 1/2003, EU-institutionernes pligt til at foretage en upartisk undersøgelse, som følger af artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og princippet om uskyldsformodning, som er fastsat i artikel 48, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 27, stk. 1 og 2, i forordning 1/2003 og chartrets artikel 48, stk. 2, ved at afvise at give Scania aktindsigt i mulige nye diskulperende beviser i DAF's og Ivecos svar på klagepunktsmeddelelsen.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse anvender artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 forkert ved at fastslå, at udvekslingen af oplysninger i Test & Drive-cirklen udgør en overtrædelse.
4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 296 TEUF, idet den indeholder en modstridende begrundelse vedrørende den angivelige aftale eller samordnede praksis om indførelse af emissionsteknologier på markedet og anvender artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og EØS-aftalens artikel 53 forkert ved at fastslå, at sagsøgerne har indgået en aftale eller en samordnet praksis om timingen af indførelsen af emissionsteknologier på markedet.
5. Femte anbringende om, at den anfægtede afgørelse anvender artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 forkert ved fejlagtigt at karakterisere udvekslingen af oplysninger inden for den tyske cirkel som en overtrædelse med konkurrencebegrænsende formål.
6. Sjette anbringende om, at den anfægtede afgørelse anvender artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 forkert, idet den ved at fastslå, at det geografiske anvendelsesområde for overtrædelsen angående den tyske cirkel omfatter hele EØS-området, indeholder en åbenbar fejl i vurderingen af de faktiske omstændigheder og deres retlige karakter.
7. Syvende anbringende om, at den anfægtede afgørelse anvender artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 forkert, idet den ved at fastslå, at den identificerede adfærd udgør en samlet og vedvarende overtrædelse, og ved at fastsætte, at sagsøgerne bærer ansvaret herfor, indeholder en åbenbar fejl i vurderingen af de faktiske omstændigheder og deres retlige karakter.
8. Ottende anbringende om, at den anfægtede afgørelse anvender artikel 101 TEUF, EØS-aftalens artikel 53 og artikel 25 i forordning nr. 1/2003 forkert ved at pålægge en bøde for en adfærd, som er tidsbegrænset, og ved under alle omstændigheder ikke at tage hensyn til, at adfærden ikke var vedvarende.
9. Niende anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet med hensyn til bødens størrelse, og Retten bør under alle omstændigheder nedsætte bøden i henhold til artikel 261 TEUF og artikel 31 i forordning 1/2003.

Sag anlagt den 11. december 2017 — Brown Street Holdings mod EUIPO — Enesan (FIGHT LIFE)

(Sag T-800/17)

(2018/C 042/57)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Brown Street Holdings Ltd (Auckland, New Zealand) (ved advokaterne C. Hufnagel, M. Kleespies, A. Bender og J. Clayton-Chen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Enesan AG (Zürich, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Enesan AG

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket »FIGHT LIFE« nr. 1 112 642

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. september 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 36/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 75, stk. 2, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 75, stk. 1, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 6. december 2017 — Dermatest mod EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de)

(Sag T-801/17)

(2018/C 042/58)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Tyskland) (ved advokaterne J. Bühling og D. Graetsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke indeholdende ordbestanddelen »ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de« — registreringsansøgning nr. 15 073 381

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. september 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 524/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne forbundet med behandlingen af sagen for appellkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 7. december 2017 — Dermatest mod EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED)**(Sag T-802/17)**

(2018/C 042/59)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Tyskland) (ved advokaterne J. Bühling og D. Graetsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED — registreringsansøgning nr. 15 073 398

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. september 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 525/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne forbundet med behandlingen af sagen for appellkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 7. december 2017 — Dermatest mod EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest)**(Sag T-803/17)**

(2018/C 042/60)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Tyskland) (ved advokaterne J. Bühling og D. Graetsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »ORIGINAL excellent dermatest« — registreringsansøgning nr. 15 073 364

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. september 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 526/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne forbundet med behandlingen af sagen for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 11. december 2017 — Stada Arzneimittel mod EUIPO (Gengivelse af to modsatrettede buer)

(Sag T-804/17)

(2018/C 042/61)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Tyskland) (ved advokaterne J.C. Plate og R. Kaase)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke — registreringsansøgningsnr. 15 625 437

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. september 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1887/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 11. december 2017 — Pethke mod EUIPO

(Sag T-808/17)

(2018/C 042/62)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Ralph Pethke (Alicante, Spanien) (ved advokat H. Tettenborn)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens årlige bedømmelsesrapport for 2016 i den affattelse, som sagsøgeren blev bekendt med den 10. april 2017, annulleres.
- Afgørelsen truffet den 18. oktober 2017 af administrationsrådet for EUIPO vedrørende sagsøgerens klage i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union annulleres i det omfang, det er nødvendigt i denne henseende.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

Det første anbringende: Sagsøgerens umiddelbare overordnede åbenbart urigtige skøn

- Sagsøgeren har gjort gældende, at dennes overordnede ikke selv har foretaget nogen bedømmelse eller kritisk vurdering af den administrerende direktørs bidrag til rapporten for så vidt angår sagsøgerens tjenstlige indsats inden for den del af indberetningsperioden, der vedrører den 1. januar 2016 til den 17. oktober 2016, og denne har dermed tilsidesat Kommissionens afgørelse C(2013) 8985 final af 16. december 2013 om almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43 og artikel 44, stk. 1, samt tilsidesat EUIPO's arbejdsinstrukser.

Det andet og det tredje anbringende: Klageinstansens manglende beslutningskompetence i forhold til klagen og manglende uafhængighed

- Den administrerende direktør kunne ikke være en uafhængig klageinstans i forbindelse med sagsøgerens årlige bedømmelsesrapport, idet han på afgørende vis havde bidraget til udarbejdelsen af den årlige bedømmelsesrapport. EUIPO's arbejdsinstrukser fastsætter angående den administrative direktørs bedømmelser, at et klageudvalg i sådanne tilfælde skal behandle klagen.

Det fjerde anbringende: Vilkårlig afbrydelse af dialogen i forbindelse med klagen

- Den omstændighed, at der ikke er blevet iværksat en egentlig dialog i forbindelse med klagen, navnlig på grund af den administrerende direktørs vilkårlige afbrydelse deraf, udgør en tilsidesættelse af reglerne for klageproceduren, dvs. Kommissionens afgørelse og de af EUIPO vedtagne arbejdsinstrukser. Der mangler en effektiv administrativ retsbeskyttelse forud for domstolsbeskyttelsen.

Det femte anbringende: Manglende begrundelse af den årlige bedømmelsesrapport

- Den administrative direktørs bidrag og dermed også selve den årlige bedømmelsesrapport for 2016 indeholder væsentlige begrundelsesmangler, hvilket til dels gør det umuligt for sagsøgeren at anfægte den. Den administrative direktørs bedømmelse af sagsøgerens tjenstlige indsats mangler et faktisk grundlag. Overordnet set er denne bedømmelse ikke troværdig. Sagsøgerens tjenstlige indsats i sin lederfunktion i afdelingen kerneaktiviteter er i bidraget fra den administrative direktør blevet bedømt væsentligt værre end i næsten alle sagsøgerens tidligere bedømmelsesrapporter. Begrundelsen lever ikke op til den højere grad af begrundelse, som kræves i denne sammenhæng.

Det sjette anbringende: Åbenbart urigtigt skøn

- Den årlige bedømmelsesrapport for 2016 med indholdet af bidraget er behæftet med åbenbart urigtige skøn, idet den er baseret på ufuldstændige og vilkårligt udvalgte præstationsoplysninger. Vurderingen af de faktiske forhold mangler enhver form for sandsynlighed.
- Den årlige bedømmelsesrapport indeholder i sig selv ingen gennemgang af sagsøgerens præstationstal for så vidt angår den omtvistede del af indberetningsperioden eftersom sagsøgerens overordnede ikke foretog en analyse af disse præstationstal i bedømmelsesrapporten.
- Den administrerende direktørs bidrag til den årlige bedømmelsesrapport og dermed også selve bedømmelsesrapporten indeholder usandheder og er baseret på ufuldstændige og ensidige negative præstationsoplysninger. Den administrerende direktør har lagt vilkårlige og sagen uvedkommende oplysninger til grund herfor og har i overvejende grad ikke henvist til de i formålene foruddefinerede nøgleindikatorer. Den administrerende direktørs bedømmelsesbidrag fordrejer således de faktiske omstændigheder på en sådan måde, at en præstationsbedømmelse af sagsøgeren ikke længere foreligger. Det kan ikke være lovligt at give en dårlig bedømmelse ved udgangen af et år, uden at sagsøgeren har haft lejlighed til at reagere på eventuelle mangler i sin tjenstlige indsats.

Rettens kendelse af 5. december 2017 — FE mod Kommissionen

(Sag T-616/16) ⁽¹⁾

(2018/C 042/63)

Processprog: fransk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.1.2016 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnummer F-46/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens kendelse af 29. november 2017 — Lions Gate Entertainment mod EUIPO (DIRTY DANCING)**(Sag T-64/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 042/64)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 104 af 3.4.2017.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA